

1.	PASSIM	
2.	Penthésilée , Heinrich Von Kleist	
3.	Regardez !	Κοιτάξτε!
4.	Là-bas,	Εκεί,
5.	au ras de la crête...	στη ράχη του βουνού,
6.	ne dirait-on pas une tête qui apparaît...	δέστε, ένα κεφάλι ξεπροβάλλει,
7.	une tête cLes épaules, tenez !...	ένα κεφάλι, να κι οι ώμοι!
8.	les bras... l'épaulière qui scintille...	Τα χέρια... η επωμίδα της αρματωσιάς που λάμπει
9.	Tout le buste	Όλος ο θώρακας
10.	– regardez !	– κοιτάξτε!
11.	regardez !	κοιτάξτε!
12.	jusqu'à la ceinture...	Μέχρι τη ζώνη...
13.	La ceinture d'or !	Ζώνη χρυσή!
14.	Hein ! Qui ?	Ε! Ποιός;
15.	Qui ?	Ποιός;
16.	Mais non, je ne rêve pas	Όχι, δεν όνειρο
17.	–Les chanfreins, déjà on les aperçoit – oui,	–φαίνονται τώρα οι μουσούδες–
18.	les voilà , les quatre bêtes !	να 'τα, τα τέσσερα άλογα,
19.	Il n'y a que les pieds que la crête cache encore.	μένουν τα πόδια τους που κρύβει η πλαγιά.
20.	Maintenant il est sorti tout entier de l'horizon,	Πρόβαλλε τώρα στον ορίζοντα ολόκληρο
21.	le quadrigé !	το τέθριππο!
22.	Comme le soleil d'un matin de printemps !	Σαν ήλιος ανοιξιάτικος που ανατέλλει!
23.	Triomphe ! Achille !	Θρίαμβος! Ο Αχιλλέας!
24.	Sur son quadrigé ! Sain et sauf !	Στο τέθριππό του! Σώος και ασφαλής!
25.	Approche-t-il ?	Πλησιάζει;
26.	Venez voir !	Ελάτε να δείτε!
27.	Chef, j'en perds le souffle.	Μου κόβεται η ανάσα, αρχηγέ!
28.	Vite !	Γρήγορα!
29.	De la gauche... ah !	Από τ' αριστερά... αχ!
30.	c'est qu'il les mène rondement les bonnes bêtes.	Πώς κουμαντάρει επιδέξια τα ζώα!
31.	Et avec le fouet, comme il y va !	Πώς ανεμίζει το μαστίγιο!
32.	les bêtes divines ! On dirait qu'elles tirent le char par la vapeur de leurs naseaux.	Θεϊκά άτια! Θαρρείς σέρνουν το άρμα με ατμό απ' τα ρουθούνια τους!
33.	Le cerf devant la meute ne vole pas plus vite.	Πιο γοργά κι από ελάφι που κάνει φτερά μπροστά στα κυνηγόσκυλα.
34.	Les roues du char sont deux disques pleins ; le regard s'y brise.	Δυο δίσκοι ολοστρόγγυλοι είναι του άρματος οι τροχοί.
35.	Mais là ! derrière lui... Quoi ?	Πίσω του όμως... Τι;
36.	Au ras de la crête...	Στην κορυφογραμμή...
37.	De la poussière...	Σκόνη....
38.	Des tourbillons de poussière !... une nuée d'orage. Un éclair !	Σύννεφα σκόνης! Σύννεφα καταιγίδας. Μια αστραπή!
39.	Penthésilée !	Η Πενθεσίλεια!

	Qui ?	Ποια;
40.	La Reine ! Dans la foulée du Pélide !	Η βασίλισσα! Ξωπίσω απ' τον Πηλείδη.
41.	Et toute sa troupe d'Amazones.	Μ' όλες τις Αμαζόνες της μαζί.
42.	La Mégère ! La Furie !	Η μέγαιρα! Η λυσσασμένη!
43.	Par ici ton chemin ! Par ici ton chemin ! A nous ! Par ici !	Από δω! Από δω! Εδώ είμαστε! Έλα κατά δω!
44.	Regardez-la !	Κοιτάξτε τη!
45.	La fourche nerveuse de ces cuisses dont elle serre son rouan! !	Πώς σφίγγουν τα μεριά της το παρδαλό το άτι!
46.	Regardez-la se coller à lui, la joue contre la crinière...,	Δέστε την πώς κολλάει στη ράχη του, χωμένη μες στη χαιτή ...
47.	et boire d'une bouche goulue l'air qui la freine !	αχόρταγα ρουφώντας τον αέρα που τη δέρνει!
48.	Elle vole comme si un arc l'avait décochée –	Πετάει σαν σαΐτα από τόξο–
49.	les flèches des Numides ne vont pas plus vite.	ταχύτερη κι απ' τα βέλη των Νουμίδων.
50.	Son armée tire la langue loin derrière, comme les roquets quand le dogue se détend.	Οι στρατός της από μακριά, σαν κουτάβια πίσω από μαντρόσκυλο,
51.	A peine si son panache peut la suivre !	αγκομαχάει να την ακολουθήσει!
52.	Elle gagne sur lui ? Oui – oui – elle gagne.	Τον έφτασε; Ναι, τον έφτασε!
53.	Non – non – rien du tout !	Όχι, όχι, ακόμη!
54.	Elle le remonte, mes amis !	Τον πλησιάζει, φίλοι μου!
55.	A chaque foulée, dans sa fringale, elle grignote un peu de l'avance du Pélide.	Οι οπλές του αλόγου της καταπίνουν την απόσταση που τη χωρίζει απ' τον Πηλείδη!
56.	Elle grandit – la voilà aussi grande que lui.	Δες πώς ψηλώνει! Να 'την, έφτασε στο μπόι του.
57.	Elle est déjà dans le vent du char – elle avale sa poussière.	Τώρα είναι μια ανάσα απ' το άρμα –ρουφάει τη σκόνη του.
58.	Plus vite !	Πιο γρήγορα!
59.	La bête en folie qu'elle monte, de ses sabots de devant, qui fait déjà sauter de la terre sur le quadriges !	Το μανιασμένο άτι της τινάζει με τα μπροστινά πόδια το χώμα πάνω στο τέθριππο!
60.	Et maintenant ?...	Και τώρα;
61.	Oh ! l'insolent ! le fou !	Α, τον τρελό, τον άμυαλο!
62.	Il amorce un virage ...il s'amuse !	Παίρνει στροφή! Το γλεντάει!
63.	Attention ! L'Amazone prend la corde. Regarde !	Προσοχή! Η Αμαζόνα πιάνει τη χορδή του τόξου! Κοίταξε!
64.	elle va lui couper la route.	Πάει τον δρόμο να του κόψει!
65.	Les voilà au coude à coude. Son ombre énorme !	Να 'τοι, πλάι πλάι. Ο ίσκιος της τεράστιος!
66.	Une Géante, dans le soleil du matin – qui passe sur lui ! qui l'écrase !	Σαν γίγαντας, στον ήλιο της αυγής –πέρασε από πάνω του, τον πλάκωσε!
67.	Mais, brusquement... cet écart !	Μα ξάφνου απομακρύνεται
68.	Tout l'attelage qui s'est jeté de côté.	κι ολόκληρο το άρμα ρίχνεται στο πλάι
69.	Ah ! le rusé. Quelle feinte !	Α τον πανούργο. Τι κόλπο είν' αυτό!
70.	A nous ! Il accourt à nous.	Εδώ! Τρέχει προς τα δω.
71.	Et elle, sur sa lancée, qui voit le char	Κι εκείνη βλέποντας το άρμα να φεύγει αντίθετά

	filer à contre flanc...	της...
72.	Qui bute... qui vacille sur sa selle... qui trébuche...	πεισμώνει... κλυδωνίζεται στη σέλλα της, σκοντάφτει.
73.	Qui tombe ! Comment !	Πέφτει! Τι ;
74.	De tout son long ! La Reine !	Γκρεμίζεται η βασίλισσα!
75.	Et une Amazone qui vient de bouler par-dessus.	Μια Αμαζόνα πέφτει στα τυφλά από πάνω της.
76.	Et encore une ! Et encore !	Κι άλλη μια! Κι άλλη!
77.	Et encore une autre ! Par terre ?	Κι άλλη μια! Καταγής;
78.	Par terre ! Par terre, chef !	Στο χώμα! Στο χώμα αρχηγέ!
79.	Tout de leur long.	Σωριάζονται κατάχαμα!
80.	Tout est fondu comme au feu de forge :	Σαν να χωνεύουν σε καμίνι
81.	cavales, cavalières, tout est mêlé.	ανάκατα, άλογα κι Αμαζόνες.
82.	En cendres, oui ! toutes !	Στάχτη να γίνουν, όλες!
83.	Plus rien qu'un nuage de poussière,	Τίποτα δεν απόμεινε, παρά ο κουρνιαχτός,
84.	avec des éclairs d'armes et de cuirasses.	λάμπεις από σπαθιά και πανοπλίες,
85.	L'œil le plus perçant n'y verrait goutte.	που ούτε αετίσιο μάτι δεν μπορεί να ξεχωρίσει.
86.	Un nœud ! un tortillon de chevaux et de femmes...	Κουβάρι μπερδεμένο! Άλογα και γυναίκες στο σωρό...
87.	le chaos d'avant notre vieux monde était moins embrouillé.	χάος αξεδιάλυτο, προκατακλυσμαίο.
88.	Pourtant... une risée de vent.	Μα να... σηκώθηκε αεράκι.
89.	On commence à voir plus clair. L'une d'elles se relève.	Κάτι αρχίζει ν' αχνοφαίνεται. Η μια απ' αυτές σηκώνεται.
90.	Ah mais ! le nœud se débrouille lestement.	Ναι! Ξεμπερδεύει κάπως το κουβάρι.
91.	Quel grouillement autour des casques et des lances, par terre, dans la poussière !	Χλαπαταγή μέσα στη σκόνη, γύρω από δόρατα και κράνη καταγής!
92.	Trois chevaux, encore et une Amazone restent sur le pré, autant dire morts.	Τρία άλογα κείτονται άψυχα στο χώμα και μια Αμαζόνα, λες κι είναι πεθαμένη.
93.	Serait-ce la Reine ,	Να 'ναι η βασίλισσα;
94.	Penthésilée ?	Η Πενθεσίλεια;
95.	La Reine ? que ne suis-je aveugle !	Η βασίλισσα; Ας τυφλωνόμουν, να μη βλέπω!
96.	Là-bas ! Elle est debout.	Εκεί, είναι όρθια.
97.	Où ? Mais parle donc !	Πού; Μίλα λοιπόν!
98.	Là même où elle est tombée – dans l'ombre d'un chêne.	Εκεί όπου έπεσε – στον ίσκιο μιας βελανιδιάς.
99.	Elle s'appuie au garrot de son cheval – tête nue – regardez son casque à terre.	Κρατιέται στον λαιμό του αλόγου, με ξέσκεπο κεφάλι, κι η περικεφαλαία της στο χώμα.
100.	Elle porte la main droite à ses boucles,	Με το δεξί χέρι παραμερίζει ζαλισμένη τις μπούκλες των μαλλιών της,
101.	tout étourdie, s'essuie le front – sang ou poussière ? On ne sait.	το μέτωπο σφουγγίζει, ποιος ξέρει, απ' το αίμα ή απ' τη σκόνη.
102.	Par les dieux ! c'est bien elle. La chatte sauvage !	Θεοί! Αυτή είναι. Η αγριόγατα!

103.	Un chat s'y casserait le cou, oui – elle rien !	Και γάτα να 'ταν θα τσάκιζε το σβέρκο της – αυτή όχι!
104.	Et le Pélide ?	Κι ο Πηλείδης;
105.	Il est déjà à trois portées de flèche.	Είναι κιόλας μακριά από τα βέλη της.
106.	A peine si elle peut le suivre du regard. Elle est haletante –	Μόλις τον φτάνει η ματιά της. Είναι ξέπνοη –
107.	on dirait que le goût de la chasse à courre est parti avec le souffle.	της κόπηκε η όρεξη του κυνηγιού μαζί με την ανάσα.
108.	En plein soleil, notre armée tout entière sort de la nuit de la forêt.	Από τη νύχτα των δασών βγαίνει ο στρατός ολόκληρος στο φως της μέρας.
109.	Le massacre à Paris , Christopher Marlowe	
110.	Je viens, je dis !	Έρχομαι, λέω!
111.	si jamais Hymen qui préside à l'amour a pleuré pour des noces /	Αν ποτέ ο Υμέναιος, του έρωτα ο προστάτης, έκλαψε σε γάμο
112.	s'il a jamais entouré son autel d'une forêt de flambeaux funèbres,	αν ποτέ τον βωμό του έζωσε με δάσος από δάδες επικήδειες,
113.	si jamais le soleil noyé en des nuées de sang, s'est arrêté, stupéfait,	αν ποτέ ο ήλιος, πνιγμένος σε αιμάτινα νέφη, σταμάτησε κατάπληκτος,
114.	si jamais le jour s'est changé en nuit, et la nuit en enfer bondissant,	αν ποτέ η μέρα έγινε νύχτα κι η νύχτα κόλαση,
115.	alors je veux que ce jour, et l'heure bientôt, et la nuit fatale qui suit,	τότε θέλω αυτή η μέρα, αυτή η ώρα, κι η νύχτα η μοιραία που ακολουθεί
116.	déchainent la fureur et l'horreur nécessaires.	να εξαπολύσουν όλη τους τη μανία και τον τρόμο.
117.	Flammes, mes flammes	Φλόγες, φλόγες μου
118.	qui désormais ne reconnaissent qu'au sang pouvoir de les éteindre, en mes pensées profondes	που μόνο το αίμα μπορεί να τις σβήσει, στις μύχιές μου σκέψεις
119.	je vous ai longuement regardé pour apprendre de vous,	σάς μελετούσα για να μάθω τελικά από σας,
120.	enfin ! que j'ai épousé le danger	πως παντρεύτηκα τον κίνδυνο
121.	ô joie ! et que seul l'homme résolu peut embrasser l'honneur !	ω χαρά! και η τιμή ανήκει μόνο στον άντρα τον αποφασισμένο!
122.	Je repousse la gloire des hommes ordinaires. J'ai besoin de dompter l'impossible,	Τη δόξα των ανθρώπων απαρνιέμαι. Ανάγκη είναι να δαμάσω το αδύνατο,
123.	je viens pour caresser l'inaccessible pour gravir les pyramides	έρχομαι να χαϊδέψω το άπιαστο, να αναρριχηθώ σε πυραμίδες
124.	et c'est de mes ongles que je les détruirai si je n'en coiffe pas une avec le diadème de France.	και με τα νύχια μου θα τις γκρεμίσω αν δεν τις στεφανώσω με το στέμμα της Γαλλίας
125.	ou bien mon dos verra pousser des ailes pour m'emporter à ces sommets	Ή αλλιώς στην πλάτη μου φτερά θα βγάλω για να ανεβώ σ' αυτά τα νεφελώδη ύψη

126.	et j'irai de par les nues même si menacé de chuter en enfer profond... !	που κάτω τους χάσκει απειλητική η κολασμένη άβυσσος...!
127.	tandis que ce cœur, cette tête, et cette main et cette épée au bout	ενώ τούτη η καρδιά, ετούτο το κεφάλι, το χέρι αυτό και το σπαθί στην άκρη του
128.	ne se lassent pas et organisent de grandes choses,	δεν παύουν ν' απεργάζονται πράγματα μεγάλα,
129.	celles-là mêmes qu'osent à peine les rêves des autres et qui restent leurs rêves.	Τέτοια που οι άλλοι δεν τολμούν ούτε καν να ονειρευτούν
130.	Pour ce le Ciel m' a fait naître et la Terre sent le poids de mon corps,	Γι' αυτό με γέννησε ο Ουρανός, γι' αυτό κι η Γή νιώθει το βάρος του κορμιού μου,
131.	et ce poids doit mettre en balance une couronne,	βάρος που αντιζυγιάζει μόνο ένα στέμμα.
132.	et après la cruauté je créerai le bonheur	Κι όταν περάσει η απανθρωπιά την ευτυχία θα φέρω
133.	et sous mon spectre les hommes chanteront leur joie.	και κάτω από τη σκιά μου οι άνθρωποι θα τραγουδάνε τη χαρά τους.
134.	ce soir et demain, viennent le drame et la victoire,	Απόψε κι αύριο έρχονται το δράμα και η νίκη,
135.	ou sinon, inlassable, je saurai fatiguer le monde entier et le ferai céder	ειδημή όλο τον κόσμο θα κουράσω και θα τον κάνω να τα παρατήσει
136.	Orlando Furioso , Arioste	
137.	Questa che forse è maraviglia a voi, Che tante donne senza uomini siamo, . "Ce qui pour vous est sans doute merveille (Que vivent tant de femmes sans un homme)	Αυτό που για σας μοιάζει ίσως με θαύμα, τόσες γυναίκες να ζούνε δίχως άντρες.
138.	E` grave e intolerabil pena a noi, Che qui bandite misère viviamo. . Est peine intolérable pour nous toutes Qu'on a bannies, pauvrettes, en ce lieu.	Είναι για όλες μας αβάσταχτη τιμωρία που μας εξόρισαν τις δύστυχες εδώ.
139.	E perchè il duro esilio più ci annoi, Padri, figli e mariti, che si` amiamo, . Et pour que cet exil plus nous tourmente, Pères, fils et maris, que tant aimons,	Γιατί η εξορία είν' ακόμα πιο βαριά, από πατέρες, γιους κι άντρες αγαπημένους
140.	Aspro e lungo divorzio da noi fanno, Come piace al crudel nostro tiranno. . Notre tyran, ce barbare, nous force À souffrir d'eux un âpre et long divorce.	να ζούμε τόσο καιρό χώρια, όπως μας καταδίκασε ο άσπλαχνός μας τύραννος.
141.	Da le sue terre le quai son vicine A noi due leghe, e dove noi sian nate, .	Από τα φέουδά του όπου γεννηθήκαμε, δυο λεύγες μακριά από δω,

	Des terres de son fief. où nous naquîmes, Et qui sont éloignées de quatre milles,	
142.	Qui ci ha mandato il Barbaro in confine, Prima di mille scorni ingiurate ; . Le cruel en ce lieu nous a bannies, De toutes morts, de toutes les tortures,	ο βάρβαρος μάς έριξε σ' αυτή την εξορία με θάνατο και βάσανα απειλώντας μας,
143.	Et ha gli uomini nostri e noi meschine Di morte e d'ogni strazio minacciate, . Nous ayant abreuvé de mille outrages, Et nous a menacés, nous et nos hommes,	και χίλιες δύο άλλες προσβολές, τους άντρες μας κι εμάς,
144.	Se quelli a noi verranno, o gli fia detto Che noi dian lor, venendoci, ricetto. . S'ils s'en venaient nous voir, ou s'il apprend Que nous les recevons en les cachant.	αν έρθουν να μας δουν ή αν μάθει ότι τους βλέπουμε κρυφά.
145.	Nimico è si' costui del nostro nome, Che non ci vuol, più ch'io vi dico, appresso, . Cet homme est si hostile à notre sexe Qu'il ne veut plus nous voir, je vous le dis,	Τόσο πολύ εχθρεύεται το φύλο μας που ούτε το βλέμμα μας δεν θέλει ν' αντικρίσει
146.	Nè ch'a noi venga alcun de' nostri, come L'odor l'ammorbi del femineo sesso. . Ni que nous viennent voir les nôtres, comme Si le rendait malade odeur de femme.	ούτε οι δικοί μας να μας ξαναδούνε, λες και τον αρρωσταίνει της γυναίκας η οσμή.
147.	Già due volte l'onor delle lor chiome S'hanno spogliato gli alberi e rimesso, . Déjà deux fois les arbres ont perdu et retrouvé l'honneur de leur feuillage,	Δυο φορές ρίξανε τα φύλλα τους τα δέντρα και δυό φορές ξαναπρασίνισαν
148.	Da indi in qua che 'l rio signor vaneggia In furor tanto : e non è chi 'l correggia ; . Depuis que ce cruel seigneur délire En sa folie. Et nul pour l'interdire!	αφότου ξέσπασε η μανία του αφέντη, που τίποτα δεν την καταλαγιάζει!
149.	Che 'l populo ha di lui quella paura Che maggior aver puo` l'uom de la morte ; . C'est que l'on a de lui cette peur même Que l'homme a de la mort,	Σπέρνει παντού τον φόβο του θανάτου.
150.	Ch'aggiunto al mal voler gli ha la natura Una possanza fuor d'mana sorte. .	Η κακία του προικίστηκε απ' τη φύση με δύναμη υπεράνθρωπη.

	car la nature A redoublé sa volonté de mal Dune puissance à l'homme non permise.	
151.	Il corpo suo di gigantea statura E` più, che di cent'altri insieme forte. . Son corps a la stature d'un géant, Il est plus fort que cent hommes ensemble.	Έχει κορμί γιγάντιο κι είναι πιο δυνατός από εκατό ανθρώπους.
152.	Né pure a noi sue suddite è molesto, Ma fa allé strane ancor peggio di questo. . Et non seul ses sujett' il vitupère, Mais il fait pire aux femmes étrangères.	Και δεν εξευτελίζει μοναχά τις υποταχτικές του, κάνει χειρότερα και με τις ξένες.
153.	Se l'onor vostro, e queste tre vi sono Punto care , ch'avete in compagnia, . Si votre honneur et celui d'elles trois Qui vous font compagnie vous tient à cœur,	Αν η τιμή σας είν' για σας πολύτιμη το ίδιο με αυτές τις τρεις που 'χετε συντροφιά,
154.	Più vi sarà sicuro, utile e buono Non gir più inanzi, e trovar altra via. . Il vous sera plus sûr et plus prudent De n'aller plus avant, de changer route.	καλύτερα μην προχωρήσετε πιο πέρα κι είναι πιο φρόνιμο ν' αλλάξετε πορεία.
155.	Questa al castel de l'uom di cui ragiono, A provar mena la costuma ria . Vers le château de l'homme dont je parle, Celle-ci mène à ce cruel usage	Ο δρόμος τούτος οδηγεί στο κάστρο του ανθρώπου που 'χει βάρβαρη συνήθεια
156.	Che v'ha posta il crudel con scorno e dano Di donne e di guerrier che di là vanno. . Qu'a établi le barbare aux dépens Des femmes et guerriers qui vont avant.	να κακομεταχειρίζεται γυναίκες και πολεμιστές που θα τολμήσουν να πλησιάσουν.
157.	Marganor il félon (così si chiama Il signore, il tiran di quel castello), . Marganor le félon (ainsi s'appelle Le seigneur et tyran de ce château),	Μαργκανόρ ο παραδόπιστος είναι τ' όνομα τ' αφέντη και του τύραννου αυτού του κάστρου,
158.	Del qual Nerone, o s'altri è ch'abbia fama... . Duquel Néron ou tout autre célèbre...	Κι είναι χειρότερος στη φήμη κι απ' τον Νέρωνα τον ίδιο...
159.	Le roi Lear , William Shakespeare Acte I / Scène 1. Fragments	.
160.	Cependant, nous allons dévoiler	Ωστόσο, θ' αποκαλύψω

	nos plus secrets desseins.	τα πιο κρυφά μου σχέδια.
161.	Qu'on m'apporte la carte.	Φέρτε μου τον χάρτη.
162.	Sachez que nous avons divisé En trois notre royaume ;	Μάθετε πως το βασίλειό μου μοίρασα στα τρία,
163.	notre ferme intention étant De décharger notre âme de tout soin, de toute affaire,	έχοντας αμετάκλητα αποφασίσει να ξαλαφρώσω την ψυχή μου από έγνοιες και φροντίδες
164.	Les confiant à de plus jeunes force,	και να τις αναλάβει νέο αίμα,
165.	afin que nous puissions sans fardeau Nous traîner vers la mort.	για να μπορέσω αγόγγυστα στον τάφο να συρθώ.
166.	Notre fils de Cornouailles, Et vous notre fils d'Albany non moins aimant,	Γιε μου, Κορνουάλη, και συ το ίδιο αγαπητέ μου γιε, Όλμπανυ,
167.	Nous avons en cette heure la volonté certaine de publier Les différentes dots de nos filles,	Είναι ώρα ν' ανακοινώσω την απόφαση για το πώς θα προικίσω τις κόρες μου,
168.	pour qu'ainsi des querelles Dans l'avenir soit prévenues dès maintenant.	έτσι ώστε από τώρα να προλάβω μελλοντικούς καυγάδες.
169.	Les Princes de France et de Bourgogne, Grands rivaux pour l'amour de notre cadette,	Οι πρίγκιπες της Γαλλίας και της Βουργουνδίας, αντίζηλοι για την καρδιά της μικρής μου κόρης,
170.	Longuement dans notre cour ont prolongé leur séjour d'amour.	έχουν παρατραβήξει την ερωτική τους πολιορκία στην αυλή μου,
171.	Et voici que je leur dois réponse.	και τους οφείλω μια απάντηση.
172.	Dites-moi, mes filles, Puisqu'aujourd'hui nous voulons nous dépouiller de l'autorité, Des biens territoriaux et des soucis de l'Etat,	Πείτε μου, κόρες, σήμερα που απαλλάσσομαι από του κράτους τις φροντίδες και τις κτήσεις,
173.	Dites-moi qui de vous nous devons juger la plus aimante ?	Πείτε μου ποια από σας θα μου φανεί η πιο αγαπητή,
174.	Afin que notre bonté la plus généreuse, nous puissions l'étendre Là où la nature et le mérite tout ensemble l'exigent.	ώστε απλόχερα να' χει την ευχή μου, όπως η φύση κι η αξία της το απαιτεί.
175.	Goneril, notre aînée, parlez la première.	Γκόνεριλ, πρωτοκόρη μου, μίλησε πρώτη.
176.	Sire, je vous chéris plus que les mots ne peuvent manier un tel sujet,	Κύριε, λόγια δεν φτάνουν να σου πω το πόσο σ' αγαπώ.
177.	Plus que la vue de mes yeux, que l'espace et la liberté,	Σ' έχω ακριβότερο κι απ' το φως μου, τον αέρα και τη λευτεριά μου.
178.	Au-delà de ce qui peut être évalué comme richesse ou rareté,	Πάνω απ' ό,τι πιο πολύτιμο ή σπάνιο υπάρχει·
179.	Pas moins que la vie avec félicité,	όχι πιο λίγο απ' τη ζωή με χάρες, με υγεία,

	santé, honneur, beauté,	τιμή κι ομορφιά·
180.	Autant qu'un enfant jamais aima ou qu'un père se sentit aimé ;	Τόσο όσο ποτέ παιδί δεν αγάπησε, όσο ποτέ δεν αγαπήθηκε πατέρας·
181.	D'un amour qui rend pauvre le souffle, sans puissance la parole ;	με αγάπη που μου κόβει την ανάσα και τη μιλιά·
182.	Au-delà de toute expression, je vous chéris.	τα λόγια είναι φτωχά, σε λατρεύω.
183.	Que pourra faire Cordélia ? Chérir et se taire.	Τι μπορεί να κάνει η Κορντέλια; Ν' αγαπά και να σιωπάει.
184.	Tout ce pays, de ce trait-ci jusqu'à cet autre, Avec ses forêts ombreuses et l'opulence de ses plaines,	Όλη αυτή χώρα, από δω ως εκεί, με τα βαθύσκια δάση και τους εύφορους κάμπους,
185.	Avec de puissants fleuves et des prairies vastes, De tout cela nous te faisons souveraine.	με τα ορμητικά ποτάμια και τ' αχανή λιβάδια. Σ' όλα αυτά σε κάνω αφέντισσα
186.	Pour tes enfants et ceux d'albany, que ce soit à jamais l'héritage.	Για να τα κληρονομήσουν για πάντα τα παιδιά σας, εσένα και του δούκα του Ωλμπανυ.
187.	Que dit notre seconde fille, notre chère Régane, épouse de Cornouaille ?	Τι λέει η δεύτερή μου κόρη, η αγαπημένη μου Ρέγκαν, η σύζυγος του δούκα της Κορνουάλης;
188.	Je suis faite du même métal que ma sœur,	Είμαι απ' το ίδιο μέταλλο με την αδελφή μου
189.	Je m'estime au même prix.	και με τιμή ισάξια λογιάζομαι.
190.	Au fond de mon cœur sincèrement, Je trouve qu'elle énonce la vraie réalité de mon amour	Από τα βάθη της καρδιάς μου, ειλικρινά, θαρρώ πως εκφράζει την αλήθεια της αγάπης μου.
191.	Sauf qu'elle reste en deçà : car je me proclame Ennemie de toutes les autres joies	Μόνο που κάτι λείπει: γιατί εγώ διακηρύσσω ότι εχθρεύομαι όλες τις άλλες χαρές
192.	Éprouvées par les sens les plus raffinés	που γεύονται οι πιο λεπτές αισθήσεις,
193.	Et ne me trouve heureuse que dans l'amour que j'éprouve Pour Votre chère Grandeur	και δε νιώθω ευτυχισμένη παρά μόνο μες στη λατρεία για το μεγαλείο σου.
194.	Alors, pauvre Cordélia !...	Φτωχή Κορντέλια!...
195.	Et pourtant non ! puisque je suis sûre que mon amour A plus de poids que mon langage.	Όμως όχι, αφού είμαι βέβαιη πως η αγάπη μου μετράει πιο πολύ από τη γλώσσα μου.
196.	Qu'à toi, qu'à ta descendance à jamais Reste ce vaste tiers de notre beau royaume	Σε σένα, και στους κληρονόμους σου αφήνω εσαεί αυτό το τρίτο μερτικό του ωραίου μου βασιλείου.
197.	Pas moins en étendue, valeur, agrément, que celui qu'a reçu Gonéril.	Δεν υπολείπεται σε έκταση, αξία και χάρη από αυτό που πήρε η Γκόνερίλ.
198.	Maintenant, toi, cadette, qui est notre joie,	Τώρα εσύ, χαρά μου, κι όχι η μικρότερη χαρά, μια κι είσαι το στερνοπαίδι μου,

	Et non pas la moindre pour être la dernière,	
199.	Toi dont le jeune amour est disputé par les vins de France et le lait de Bourgogne,	που για την καρδιά σου μαλώνουν τα κρασιά της Γαλλίας και το γάλα της Βουργουνδίας,
200.	Que peux-tu dire pour gagner un tiers plus opulent que celui de tes sœurs ? Parle !	τι έχεις να πεις για να κερδίσεις μερτικό πιο πλούσιο απ' τις αδελφές σου; Μίλα!
201.	Rien, Monseigneur !	Τίποτα, κύριέ μου!
202.	Rien ?...	Τίποτα;...
203.	Rien !	Τίποτα!
204.	De rien il ne vient rien, parle encore.	Με το τίποτα δεν βγαίνει τίποτα, μίλα λοιπόν.
205.	Malheureuse que je suis. Je ne sais pas jusqu'à mes lèvres Elever mon devoir...	Δυστυχία μου. Δεν ξέρω πως να φέρω στα χείλη μου αυτό που πρέπει...
206.	J'aime Votre Majesté Selon mon devoir, ni plus ni moins.	Αγαπώ τη μεγαλειότητά σου όπως είναι χρέος μου, ούτε πιο πολύ ούτε πιο λίγο.
207.	Comment, comment, Cordélia ! Corrige un peu ta parole Si tu ne veux pas nuire à ta fortune.	Τι είπες, Κορντέλια! Πρόσεξε λίγο τις λέξεις, αν δεν θες να βλάψεις την τύχη σου.
208.	Mon bon seigneur, Vous m'avez engendrée, élevée, aimée ; moi,	Καλέ μου κύριες, εσύ με γέννησες, μ' ανάθρεψες, μ' αγάπησες.
209.	Je vous obéis, je vous aime et vous honore entre tous.	Εγώ, απ' τη μεριά μου, σου είμαι υπάκουη, σ' αγαπώ και σε τιμώ.
210.	Pourquoi mes sœurs ont-elles des époux, puisqu'elles disent Qu'elles gardent pour vous tout votre amour ?	Γιατί οι αδελφές μου έχουν συζύγους, αφού λένε ότι κρατάνε για σένα όλη τους την αγάπη;
211.	Peut-être si je me marie, L'époux dont la main recevra ma foi avec lui	Εγώ, αν παντρευτώ, ο άνδρας στον οποίο θα ορκιστώ πίστη
212.	emportera La moitié de mon amour, la moitié de mon soin, de mes devoirs,	θα πάρει στο χέρι του τη μισή μου αγάπη, τη μισή μου στοργή και φροντίδα.
213.	Mais, pour sûr, jamais à la façon de mes sœurs je ne me parierai Pour garder à mon père tout mon amour.	Μα δεν θα παντρευτώ αν, σαν τις αδελφές μου, κρατήσω για τον πατέρα όλη μου την αγάπη.
214.	Ton cœur est-il dans ce discours?	Μιλάει η καρδιά σου μ' αυτά που λες;
215.	Oui, mon père !	Ναι, πατέρα μου!
216.	Si jeune et si peu tendre.	Τόσο νέα και τόσο αναίσθητη.
217.	Si jeune, mon père, et si sincère !	Τόσο νέα, πατέρα μου, και τόσο φιλαλήθης !
218.	Soit, que donc la sincérité soit ta dot.	Καλά λοιπόν, πάρε τη φιλαλήθειά σου για

		προίκα.
219.	Car, par l'irradiance sacrée du soleil, Les mystères d'Hécate, et la nuit,	Γιατί, μα τ' άγιο αχτινοβόλημα του ήλιου, μα τα μυστήρια της Εκάτης, μα τη νυχτιά,
220.	Par l'influence des sphères Qui nous font exister ou cesser d'être,	μα τις ουράνιες σφαίρες που κυβερνούν της ύπαρξής μας την αρχή μα και το τέλος
221.	Voici que j'abjure tout égard de père, Lien de parenté, communauté de sang,	τώρα απαρνιέμαι κάθε πατρική στοργή, κάθε συγγένεια κι αίματος δεσμό,
222.	Et désormais te tiens pour toujours Etrangère à mon cœur et à moi.	κι είσαι πια ξένη στην καρδιά μου και σε μένα, παντοτινά.
223.	Le Scythe barbare Ou l'homme qui fait de sa progéniture un plat Pour gorger son appétit,	Ο βάρβαρος ο Σκύθης ή εκείνος που την πείνα του χορταίνει τρώγοντας τα παιδιά του
224.	trouvera sur non sein Accueil, pitié et réconfort autant Que toi, qui fut jadis ma fille.	θα βρει στην αγκαλιά μου έλεος και στοργή, όσο κι εσύ η αλλοτινή μου κόρη.
225.	Paix Kent !	Ήσυχια Κεντ!
226.	Ne te mets pas entre le dragon et sa colère,	Μην αφηφάς του δράκου την οργή.
227.	Je l'aimais plus que tout	Μονάκριβη την είχα
228.	et comptais pour reposer mon reste de vie Sur ses tendres soins.	και λογάριαζα πως τα στερνά μου θα περνούσα στα τρυφερά της χέρια
229.	Hors d'ici ! Evite mes regards !	Εξω από δω! Στα μάτια μου να μη σε ξαναδώ!
230.	La tentation de Saint Antoine, Gustave Flaubert <u>Version de 1856</u> – Le défilé des Dieux	.
231.	On dit que j'ai accompli	Λένε πως έφερα σε πέρας
232.	douze travaux!	δώδεκα άθλους!
233.	J'en ai accompli cent, cent mille	Εκατό ήταν, εκατό χιλιάδες,
234.	que sais-je?	θα σας γελάσω
235.	J'ai d'abord étranglé deux énormes serpents	Πρώτα στραγγάλισα δύο τεράστια φίδια
236.	qui s'enroulaient à mon berceau.	που κουλουριάζονταν στην κούνια μου.
237.	J'ai dompté le Taureau de Crète,	Δάμασα τον Ταύρο της Κρήτης,
238.	les Centaures,	τους Κενταύρους,
239.	les Cercopes et les Amazones,	τους Κέρκωπες και τις Αμαζόνες,
240.	j'ai fait mourir Busiris,	σκότωσα τον Βούσιρι,
241.	j'ai étouffé	έπνιξα
242.	le Lion de Némée,	το Λιοντάρι της Νεμέας,
243.	j'ai coupé les têtes de l'Hydre.	έκοψα τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας,
244.	J'ai tué Théodomus et Lacymus,	σκότωσα τον Θειοδάμαντα, τον Λάκυνο,
245.	Lycus, roi de Thèbes,	τον Λύκο, βασιλιά της Θήβας,
246.	Euripide, roi de Cos,	τον Ευριπίδη, βασιλιά της Κώ,
247.	Nélée, roi de Pise, Euryle, roi d'Oeuchalie.	τον Νηλέα, βασιλιά της Πύλου, τον Εύρυτο, βασιλιά της Οιχαλίας.
248.	J'ai cassé la corne d' Acheloüs	Το κέρατο έσπασα του Αχελώου
249.	qui était un grand fleuve.	που ήταν μεγάλος ποταμός.
250.	J'ai tué Géryon qui avait trois corps,	Τον Γηρυόνη σκότωσα τον τρισώματο,

251.	et Cacus, fils de Vulcain.	τον Κάκο, γιο του Ήφαιστου.
252.	Est-ce tout? Oh non j'ai abattu le Vautour de Prométhée,	Αυτά είναι όλα; Όχι, σκότωσα του Προμηθέα τον γύπα,
253.	j'ai lié Cerbère avec une chaîne,	τον Κέρβερο αλυσσόδεσα,
254.	j'ai nettoyé les étables d'Augias;	καθάρισα τους στάβλους του Αυγεία·
255.	j'ai séparé les montagnes de Calpé et d'Abyla,	τα όρη Κάλπη και Άβυλα χώρισα,
256.	rien qu'en les prenant par leurs sommets,	αδράχνοντάς τα απ' τις κορφές τους,
257.	comme un homme qui écarte avec ses deux mains les éclats d'une bûche.	σαν να 'ταν σχίζεις από κούτσουρο που ξεχωρίζει κάποιος με τα χέρια.
258.	J'ai voyagé.	Ταξίδεψα.
259.	J'ai été dans l'Inde, j'ai parcouru les Gaules.	Πήγα στην Ινδία, πέρασα τη Γαλατία,
260.	J'ai traversé le désert où l'on a soif.	Διέσχισα τη διψασμένη έρημο.
261.	Les pays esclaves, je les délivrais; les pays inhabités, je les peuplais;	Λευτέρωσα τις σκλαβωμένες χώρες, έφερα πληθυσμό στις ακατοίκητες.
262.	et plus je vieillissais, plus s'accroissait ma force:	Κι όσο γερνούσα, τόσο μεγάλωνε η δύναμή μου.
263.	je tuais mes amis en jouant avec eux,	Σκότωνα φίλους παίζοντας μαζί τους,
264.	je rompais les sièges en m'asseyant dessus,	έσπαζα τις καθέδρες με το που καθόμουν πάνω τους,
265.	je démolissais les temples en passant sous leurs portiques.	γκρέμιζα τους ναούς περνώντας κάτω απ' τα περιστύλια.
266.	J'avais en moi une fureur continuelle qui débordait à gros bouillons,	Έβραζε μέσα μου η μανία και ξεχείλιζε ακατάπαυστα
267.	comme le vin nouveau qui fait sauter la bonde des cuves.	όπως το γιοματάρι που τινάζει στον αέρα τις τάπες στα βαρέλια.
268.	Je criais, je courais, je déracinais les arbres,	Φώναζα, έτρεχα, ξερίζωνα τα δέντρα,
269.	je troublais les fleuves,	άλλαζα τη ροή των ποταμών,
270.	l'écume sifflait au coin de ma lèvre,	σφύριζε ο αφρός στην άκρη του χειλιού μου,
271.	je souffrais à l'estomac, et je me tordais dans la solitude,	πόνναγε το στομάχι μου και διπλωνόμουν στα δυο έρμος και μόνος,
272.	en appelant quelqu'un.	ζητώντας συντροφιά.
273.	Ma force m'étouffe.	Με πνίγει η δύναμή μου.
274.	C'est le sang qui me gêne j'ai besoin de bains tièdes	Το αίμα είν' που μ' ενοχλεί, χρειάζομαι ζεστά λουτρά
275.	et qu'on me donne à boire de l'eau glacée.	και να μου δίνουνε να πιω νεράκι παγωμένο.
276.	Je veux m'asseoir enfin sur des coussins,	Θέλω να κάτσω τελικά στα μαξιλάρια,
277.	dormir pendant le jour et me faire la barbe.	όλη τη μέρα να κοιμάμαι και τα γένια μου να κόψω.
278.	La Reine se couchera sur ma peau de lion,	Η Βασίλισσα πάνω στη λεοντή μου θα ξαπλώσει,
279.	moi je passerai sa robe et je filerai la quenouille.	εγώ το φόρεμά της θα φορέσω και τη ρόκα της θα πιάσω,
280.	et j'assortirai les laines	να γνέσω το μαλλί.
281.	Sonnets , William Shakespeare	
282.	Ainsi ai-je réprimandé la violette osée :	Έτσι εγώ μάλωσα την πρώιμη βιολέτα:

283.	où as-tu pris, voleuse, l'embaumante douceur,	πού πήρες, κλέφτρα, τη μοσχοβολιά,
284.	sinon au souffle de mon bien-aimé ?	μήπως απ' της καλής μου την ανάσα;
285.	Le pourpre orgueil qui sur tes joues est comme un teint,	Το πορφυρό στα μάγουλά σου φούντωμα
286.	outrageusement tu l'as teinté aux veines de mon aimé.	βάφτηκε απ' τις φλέβες της αγάπης μου.
287.	Je condamne le lis en regard de ta main; 00.58.42	Τον κρίνο καταδίκασα που 'κλεψε του χεριού σου την ασπράδα.
288.	Penthésilée , Heinrich Von Kleist Scène IX. Fragments	.
289.	Les chiens ! lâchez les chiens ! Les éléphants ! Brûlez-les avec des brandons !	Τα σκυλιά! Ξαμολύστε τα σκυλιά! Τους ελέφαντες! Βάλτε τους φωτιά!
290.	Les chars avec les faux ! les chars de bataille !	Δρεπανηφόρα άρματα
291.	pour hacher, déchirer ses muscles trop plein de sang.	ν' αλέσουνε τις τροφαντές του σάρκες.
292.	Il te suit à la trace. Viens, viens vite ! Si tu tiens à la vie...	Σε ακολουθεί καταπόδας. Εμπρός, φύγε γρήγορα, αν τη ζωή σου αγαπάς!
293.	Oh ! Prothoé ! M'avoir briser la poitrine !	Αχ, Προθή! Μου ξέσκισε το στήθος!
294.	Comme si je brisais à coup de pied, sauvagement, la harpe qui murmurerait mon nom dans le vent de la nuit.	Λες και τσάκιζα με μια άγρια κλωτσιά τη λύρα που ψιθύριζε τ' όνομά μου στον νυχτερινό αέρα.
295.	Mais moi, l'ours, je lui ferais fête, la panthère, je la caresserais,	Μα εγώ, για την αρκούδα θα 'στηνα χορό, τον πάνθηρα θα χαίδεα,
296.	s'ils venaient à moi avec cette tendresse que j'avais dans le cœur !	αν έρχονταν κοντά μου μ' όλη την τρυφεράδα που 'χω στην καρδιά!
297.	Tu ne veux pas partir ?	Δεν θες να φύγεις;
298.	Veux-tu nous forcer à voir ici un acte qui n'a pas de nom ?	Θες να μας αναγκάσεις ν' αντικρίσουμε πράξη ακατανόμαστη;
299.	A coup de lance ! Sur le champs de bataille ?	Με χτύπημα της λόγχης, στις μάχης το πεδίο;
300.	Quand je tire l'épée, que croyez-vous que je veux ? L'abattre dans la poussière ?	Τι λες να θέλω όταν τραβάω το σπαθί; Να τον ξαπλώσω άψυχο στο χώμα;
301.	-Elle délire. -La malheureuse !	- Σάλεψε ο νούς της. - Η δύστυχη!
302.	La fièvre l'a prise. C'est le choc qu'elle a reçu. Elle n'a pas encore repris conscience	Έχει πυρετό. Δεν έχει ακόμα συνέλθει απ' το χτύπημα.
303.	Aidez-moi. Je vais me remettre... Mon cœur, puisqu'il le faut, je vais le maîtriser...	Βοηθήστε με. Θα 'ρθω στα συγκαλά μου. Και την καρδιά μου θα την βάλω, αφού πρέπει,
304.	Ce que le sort exige (...) je le ferai. (...)	να κάνει αυτό που η ανάγκη απαιτεί

305.	Allons, partons d'ici.	Εμπρός, ας φύγουμε από 'δω.
306.	Ce bonheur-là, j'en avais soif – il n'a pas voulu fondre sur moi du haut des nues – eh bien !	Δίψαγα για ευτυχία, μ' αυτή δεν ήθελε να πέσει πάνω μου σαν βροχή από τα νέφη– ας είναι!
307.	– vais-je pour autant donner l'assaut au ciel ?	Κι ο ουρανός είναι απόρθητος.
308.	Aidez-moi, partons d'ici – cherchez-moi un cheval. Oui, (...)	Βοηθήστε με να φύγω από 'δω, βρείτε μου ένα άλογο. Ναι...
309.	Qui a fait cueillir ces roses ?	Ποιος έκοψε τα ρόδα;
310.	-Comment tu le demandes ?... -Mais qui ?	-Γιατί ρωτάς; -Μα ποιος;
311.	C'était le jour de la Fête...	Ήταν η μέρα της Γιορτής...
312.	Maîtresse que fais-tu ? A des lieues, le printemps ne te donnera plus rien pour la Fête.	Αφέντισσα τι κάνεις; Μίλια τριγύρω η άνοιξη δεν θα σου δώσει τίποτα για τη Γιορτή.
313.	Que tout votre printemps pourrisse !	Ας πάει να μαραθεί η άνοιξη ολάκερη!
314.	Que l'étoile où je respire se dessèche comme chacune de ces roses sur sa tige !	Και τ' άστρο που ανασαίνω να ξεραθεί όπως αυτά τα ρόδα στο κοτσάνι τους!
315.	Que la guirlande des mondes se brise sous mes doigts comme ces chaînes de fleurs !	Και το γορντάνι που 'πλεξαν οι κόσμοι, να τσακιστεί στα χέρια μου σαν άνθινο στεφάνι.
316.	Scène XIV. Fragments	
317.	O ma douce Reine ! Apaise-toi.	Βασίλισσα μου ακριβή! Ήρέμησε!
318.	A moi maintenant ! Toutes !	Εμπρός, όλες μαζί,
319.	mes guerrières, mes victorieuses, mes filles de Mars,	μαχήτριές μου νικηφόρες, του Άρη θυγατέρες,
320.	des cheveux aux talons toutes parées de la poussière des combats !	πασπαλισμένες απ' τα νύχια ως την κορφή με των μαχών τον κουρνιαχτό!
321.	mes glaneuses ensoleillées d'épis – mes vendangeuses gorgées par les champs de bataille	Σταχομαζώχτρες μου ηλιόχαρες, που αχόρταγα τρυγήσατε τ' αμπέλια του πολέμου,
322.	– une à une, tendez-moi de vos mains rougies les grappes de la plus orgueilleuse vendange	απλώστε μου τα χέρια σας, βαμμένα κόκκινα απ' τα σταφύλια της πιο πλούσιας σοδειάς
323.	qui ait jamais enivré mon peuple !	που έκανε τον λαό μου να μεθύσει!
324.	Pliez les reins, mes cueilleuses odorantes, sous le poids des corbeilles de fleurs !	Λυγίστε απ' το βάρος των ανθών που ευωδιάζουν στα πανέρια!
325.	Et vous, toutes – vite – toutes –	Κι εσείς, γοργά, όλες μαζί,
326.	courez – pillez – saccagez les prairies ! –	τρέξτε, ρημάξτε τα λιβάδια,
327.	et les roses que le printemps me refuse,	και τα τριαντάφυλλα που η άνοιξη μου αρνιέται
328.	faites-les fleurir sous votre bouche. A votre tour	κάντε στο στόμα σας ν' ανθίσουν. Σειρά σου τώρα
329.	Le Misanthrope , Molière ACTE II Scène I. Fragments ALCESTE, CÉLIMÈNE	.

330.	Madame	Θέλετε
331.	voulez-vous que je vous parle net ?	να μιλήσουμε ξεκάθαρα, κυρία;
332.	De vos façons d'agir je suis mal satisfait :	Οι τρόποι σας μου προξενούν αφάνταστη πικρία.
333.	Contre elles dans mon cœur trop de bile s'assemble,	Μου φαρμακώνουν την καρδιά και τόσο μ' έχουν θίξει,
334.	Et je sens qu'il faudra que nous rompions ensemble :	Που νιώθω πως η σχέση μας θα πρέπει πια να λήξει.
335.	Oui, je vous tromperais de parler autrement;	Ναι, και θα σας ξεγέλαγα αν είχα λόγια ωραία.
336.	Tôt ou tard nous romprons indubitablement;	Μια μέρα θα χωρίσουμε, έτσι κι αλλιώς, μοιραία.
337.	Et je vous promettrais mille fois le contraire, Que je ne serais pas en pouvoir de le faire.	Χίλιες φορές το αντίθετο να υποσχεθώ με ζέση, Να το τηρήσω δεν μπορώ, δεν θα 'μouνα σε θέση.
338.	C'est pour me quereller donc, à ce que je vois, Que vous avez voulu me ramener chez moi ?	Γι' αυτό με συνοδεύσατε λοιπόν μέχρι το σπίτι, Για να μου κάνετε σκηνή; Ο κύριος μ' επιπλήττει!
339.	Je ne querelle point.	Δεν επιπλήττω,
340.	Mais votre humeur, madame,	αλλά μ' αυτό το φέρεσίμο σας, όντως,
341.	Ouvre au premier venu trop d'accès dans votre âme :	Αφήνεστε στη διάθεση του πρώτου πια τυχόντος.
342.	Vous avez trop d'amants qu'on voit vous obséder;	Από ένα πλήθος θαυμαστών είστε πολιορκημένη,
343.	Et mon cœur de cela ne peut s'accommoder 00.56.06	Κι αυτό η καρδιά μου δεν μπορεί βουβά να το υπομένει.
344.	[-] Non, ce n'est pas, madame, un bâton qu'il faut prendre,	Όχι, ασφαλώς, αφήστε τα κυρία τα ραβδιά σας,
345.	[-]Mais un cœur à leurs vœux moins faciles et moins tendre.	Μόνο κρατήστε πιο κλειστή λιγάκι την καρδιά σας.
346.	[-]Je sais que vos appâts vous suivent en tous lieux ;	Κανείς μπροστά στις χάρες σας αδιάφορος δε μένει,
347.	[-]Mais votre accueil retient ceux qu'attirent vos yeux	Μα όσους ελκύουν τα μάτια σας η θέρμη σας τους δένει.
348.	Rimes et Plaintes, Torquato Tasso VII Bienfaits du rêve	
349.	D'où, pour me consoler de mes douleurs, M'arrives-tu, compatissant, ô songe,	Από πού έρχεσαι όνειρο σπλαχνικό, να με παρηγορήσεις για τα πάθη μου
350.	La terre se couvrait d'horribles mantes	Φριχτός μανδύας σκέπαζε τη γη.
351.	Si que je cède à ton vague mensonge, Orné d'images belles et d'erreurs ?	Κι αν καταπιώ το επιπόλαιο ψέμα σου, μ' ωραίες εικόνες και πλάνες στολισμένο;
352.	Er les flocons de neiges en ramassis Choyaient en elle	Και οι νιφάδες του χιονιού έπεφταν πάνω της σωρός και την ταχτάριζαν
353.	Où pris-tu les parfums, les beaux atours, Et les rayons, les souffles, et le vent,	Πού πήρες τα αρώματα, τα ωραία στολίδια Και τις αχτίδες, τις πνοές, τον άνεμο,
354.	Pour qu'en mon languir même en sois content Comme l'un l'est des Grâces, des	τον πόθο μου να ξεδιψάσεις όπως οι Χάριτες κι οι Έρωτες

	Amours.	
355.	(où les avait ravis Le dieu de Delphes en forme différente),	(όπου τις είχε μαγέψει ο θεός των Δελφών με αλλιώτικη μορφή).
356.	Au ciel pris-tu ton feu, pour que je visse Avec toi le soleil ?	Από τον ουρανό πήρες τη φωτιά σου, για να δώ μαζί μ' εσέ τον ήλιο;
357.	Du sein fleuri, Je sentais respirer violes et lis	Στον ανθισμένο κόρφο μύριζα βιόλες και κρίνους
358.	Et tout ainsi qu'au ciel flamme s'envole, La belle main et,	Κι έτσι του πόθου η φλόγα πετάει στον ουρανό, τ' όμορφο χέρι και,
359.	nuages fraîchis, De lents soupirs, de suaves paroles.	σύννεφα υγρά, γλυκόλογα, κρυφοί αναστεναγμοί.
360.	Quand en feu vif je vis changer la glace Et les choyantes larmes bluetter	Όταν θα κάνω τον πάγο σου φωτιά, τα δάκρυα να σπινθιροβολούν
361.	Au-delà de la Lune et de sa sphère, Dans le beau ciel, des cercles étoilés,	πέρα απ' τη σφαίρα της Σελήνης στο ωραίο στερέωμα, κύκλοι αστεριών,
362.	Seul, je le crois, l'âme peut voir le Vrai, L'âme qui, famélique, à jeun, l'espère.	μόνη, θαρρώ, η ψυχή μπορεί να δει τ' Αληθινό, ψυχή, ελπίζω, πεινασμένη, νηστική
363.	Mais sur ce sol, par les Vents obscurci, Peintes par le soleil, toutes les choses	Όμως σ' αυτή τη γη, που οι Άνεμοι σκοτίζουν, ζωγραφισμένα από τον ήλιο όλα τα πράγματα
364.	Sont des objets menteurs, et nous l'expose La pensée qui divise et réunit.	είναι ψεύτικα, και μας το βεβαιώνει η σκέψη που διαιρεί και συνενώνει.
365.	Comme un joyau qui luit à la clarté, Briller les nues et s'apaiser l'espace.	Σαν κόσμημα που λάμπει μες στην ξαστεριά, τα νέφη θα φωτίσω και το διάστημα θα γαληνέψει
366.	Rimes et Plaintes Le Tasse	.
367.	LVII Les deux prisons	.
368.	Quando miro le stelle S'aman, dico, là suso ; . Quand je mire les astres, Je dis : là-haut l'on s'aime ;	Όταν τ' αστέρια αποθαυμάζω λέω, εκεί ψηλά αγαπιούνται.
369.	Aprasi la prigione ove son chiuso, Quella in cui da natura L 'anima pargoletta . Ah, s'ouvre la prison où je suis clos, Où nature voulut Que l'âme enfantelette	Ανοίγει, αχ!, η φυλακή που μ' έχουν κλείσει, εκεί όπου η φύση θέλησε ψυχή παιδούλα
370.	Fu con gentili e cari nodi astretta. Ma, quando via più belle, . Fût enchainée de tendres liens aimés. Mais quand, beaucoup plus beaux,	ν' αλυσσοδένεται μ' αγαπημένα τρυφερά δεσμά, μα σαν θωρώ τα μάτια σου,
371.	Vostre luci rimiro Volgersi a me con amoroso giro, . Je contemple vos yeux, Qui me regard' en un geste amoureux,	τ' ακόμα πιο γλυκά, που με κοιτάζουν ερωτιάρικα,
372.	S'apra l'altra più dura	λέω ν' ανοίξει η φυλακή που μ' έριξε η μοίρα

	<p>In cui sorte mi tiene Lunge , dico, da voi, ç.</p> <p>. Je dis : que le cachot S'ouvre où le sort me tient Si loin de vous, ô mes astres seriens.</p>	<p>τόσο μακριά από εσάς, άστρα γαληνεμένα.</p>
373.	<p>XVI Pour sa dame partie à la mer</p>	.
374.	<p>Cercate i fonti e le secrete vene De l'ampia terra, o ninfe,</p> <p>. Cherchez les fonts et les secrètes veines De l'ample terre, ô nymph',</p>	<p>Ψάξε πηγές και φλέβες μουσικές, ω νύμφη, στην απέραντη γη,</p>
375.	<p>e cio` ch'asconda Di prezioso il mar ch'intorno inonda, I salsi lidi e le minute arene ;</p> <p>. et ce que cèle De précieux la mer qui là ruisselle, Et les lidos amers, la fine arène :</p>	<p>κι ό,τι πολύτιμο έχει η θάλασσα που την περιβρέχει, τις αλμυρές ακτές, τη λεπτή άμμο.</p>
376.	<p>E portatelo a lei, che tal se 'n viene Ne la voce e nel volto a l'alta sponda,</p> <p>. Portez-le-lui : elle qui se promène Comme, à l'air, à la voix, vers le rivage,</p>	<p>Φέρτο: εκείνη που περιδιαβαίνει στην όχθη, σαν αέρας, σαν φωνή,</p>
377.	<p>Qual vi parve la de ache di féconda Spuma già nacque, o pur vaghe sirène.</p> <p>. Y parut la déesse qui surnage. De l'écume féconde, ou les sirènes.</p>	<p>εκεί όπου γεννήθηκε η θεά, από τον καρπερό αφρό της θάλασσας, κι οι πλάνες οι σειρήνες.</p>
378.	<p>Ma di coralli e d'or, di perle e d'ostrì Qual don sarà che per si' schivo gusto,</p> <p>. Mais d'or, de pourpre ou perles, de coraux, A ces dédains quel don trouvera grâce,</p>	<p>Μα απ' τα κοράλια και το μάλαμα, τα μαργαριάρια και την πορφύρα, ποιο δώρο δεν θα περιφρονήσει,</p>
379.	<p>Paga di se medesma, ella non sdegni, Se non han pregio i vostri antichi regni</p> <p>. Elle qui d'elle-même se nourrit, Si vos antiques règnes n'ont pas de prix</p>	<p>εκείνη που μόνη τον εαυτό της τρέφει, παρεκτός αν δεν αξίζουν τα αρχαία σας βασίλεια.</p>
380.	<p>O straniero o natio, che 'n spazio angusto Ella molto più bello in sé no 'l mostri ? Etranger ou natif qu'en peu d'espace Elle ne rende point beaucoup plus beau ?</p>	<p>Ξένε ή ντόπια σ' αυτό τον τόπο το μικρό πιο όμορφο σε κάνει.</p>
381.	<p>LXIV Lumière de la poésie</p>	.

382.	<p>Fabbricator notturno Di speranze e di sogni,</p> <p>. Nocturne fabricant D'espérances, de songes,</p>	Νυχτερινέ μάστορα ελπίδων και ονείρων
383.	<p>Non so quel ch'io mi cerchi o pure agogni Ma, s'a' raggi talor di luce vera</p> <p>. Ne sais ce que je cherche ou bien convoite. Mais, s'aux rayons parfois de vraie lumière,</p>	δεν ξέρεις το τι ψάχνω και το τι ποθώ. Μα στις ακτίδες του αληθινού φωτός,
384.	<p>Si dilegua Parnaso, E con Perseo Pegaso</p> <p>. S'évanouit Parnasse, Persée avec Pégase</p>	χάνεται ο Παρνασσός, ο Περσέας με τον Πήγασο,
385.	<p>Ch'aperse altrui col piede il chiaro fonte, E Sfinge e la Chimera,</p> <p>. Qui descella du pied la claire font, La Sphynge et la Chimère,</p>	που άνοιξε με το πόδι του τη γάργαρα πηγή, η Σφίγγα και η Χίμαιρα, κι ακόμα ο Οιδίποδας
386.	<p>E con Edippo ancor Bellorofonte, Veggio in altra montagna un vivo Lauro Splender in guisa di piropo e d'auro.</p> <p>. OEdipe encore, et puis Bellérophon, Un vif Laurier, sur Une autre colline, Brille ainsir qu'or, ou pyrope, ou sanguine</p>	και ο Βελλερεφόντης, σ' άλλο βουνό μια Δάφνη βλέπω να λάμπει σαν χρυσάφι και πορφύρα.
387.	<p>Quella candida via sparsa di stelle Che'n ciel gli dei ne la gran reggia adduce,</p> <p>. La blanchissante voie semée d'étoiles Qui là-haut guide au grand palais des dieux</p>	Ο δρόμος ο λαμπρός, ο αστροσπαρμένος, που ανηφορίζει στο παλάτι των θεών,
388.	<p>Mon Chiara assai di questa a me riluce Che guida pur l'alme di gloria ancelle.</p> <p>. Est moins que celle-ci claire à mes yeux Qui les âmes conduit, serves de gloire.</p>	στα μάτια μου φαντάζει σκοτεινότερος απ' αυτόν που οδηγεί τις ψυχές κι υπηρετεί τη δόξα.
389.	<p>Per questa ad altra reggia, a vie piu belle Viste il desio trapassa: Amor è duce,</p> <p>. Vers un autre palais passe désir A plus belles visions : Amour le mène,</p>	Σε άλλο παλάτι πάει ο πόθος, κι από δρόμο πιο ωραίο: η αγάπη είναι οδηγός,
390.	<p>E di ciò ch'al pensier al fin traluce V uol che sicuro fra me sol favelle.</p>	αυτή με κάνει να μιλώ στα τρίςβαθά μου κι η σκέψη μου φωτίζεται.

	<p>Qui veut qu'en moi je devise sans gêne De ce que ma pensée voit s'éclaircir.</p>	
391.	<p>Gran cose il cor ne dice, e s' aJc{rn suono Fuorse n'intende, è da' sospir confuso;</p> <p>Le cœur en est bavard, et s'il en sort Aucuns propos, les soupirs les distrayant,</p>	<p>Πολλά λέει η καρδιά, κι οι στεναγμοί είναι παρηγοριά της.</p>
392.	<p>Ma non tacciono in tanto i vaghi sguardi. E paion dirli: "Ahi! qual ventura o dono Quello</p> <p>Mais ne se taisent point les yeux voraces, Qui semblent dire: «Ah, ce qu'un don, qu'un sort</p>	<p>Όμως τα μάτια τ' αδηφάγα δεν σωπαίνουν, και σαν να λεν "αχ, τι δώρο και τι τύχη,</p>
393.	<p>che a te non è coperto e chiuso Rivela a noi, mentre n'avvampi ed ardi!"</p> <p>Ne laisse point pour toi clos ou secret, Révèle, tant que tu flamb' et glaces! »</p>	<p>τίποτα κρυφό να μη μένει, όσο είσαι στη φλόγα και στον πάγο!"</p>
394.	<p>Jérusalem libérée (Armide vaincue), Torquato Tasso ARMIDE VAINCUE CHANT XX / Strophe 127</p>	
395.	<p>Elle se tut et, ferme son penser</p>	<p>Σώπασε κι αποφασισμένη</p>
396.	<p>choisit le dard le plus poignant et fort</p>	<p>διάλεξε γερό βέλος κι αιχμηρό.</p>
397.	<p>quand vient et que la voit le chevalier,</p>	<p>Όταν την είδε ο ιππότης να 'χει φτάσει</p>
398.	<p>tellement voisine à l'extrême sort, déjà proposée à l'acte féroce,</p>	<p>τόσο κοντά στο διάβημα το απονενοημένο,</p>
399.	<p>déjà teinte, au front, du blanc de la mort.</p>	<p>στην όψη έχοντας ζωγραφισμένη τη χλομάδα του θανάτου,</p>
400.	<p>Venant par derrière ce bras il lui prend</p>	<p>έρχεται από πίσω και το χέρι αρπάζει</p>
401.	<p>qui, vers la poitrine, l'âpre pointe tend.</p>	<p>που είχε στο στήθος της στραμμένη την αιχμή.</p>
402.	<p>Se tourne Armide.</p>	<p>Η Αρμίδα, γυρνάει ξαφνιασμένη,</p>
403.	<p>Elle, imprévu, le voit, sans avoir senti quand d'abord il vint.</p>	<p>τον βλέπει που ήρθε δίχως να τον καταλάβει.</p>
404.	<p>Stridente, elle crie. Et du cher visage ses yeux elle détourne, et perd les sens.</p>	<p>Βγάζει κραυγή κι από τ' αγαπημένο πρόσωπο το βλέμμα αποστρέφει, λιποθυμάει.</p>
405.	<p>Elle tombait, fleur à moitié coupée, lente, ployant le col. Il la soutient.</p>	<p>Πέφτει αργά, σκύβοντας το κεφάλι, σαν άνθος μισοτσακισμένο. Την συγκρατεί,</p>
406.	<p>Il fait qu'à son bras le beau flanc s'appuie tandis que sur le sein la robe il ouvre.</p>	<p>απλώνοντας το μπράτσο στο πλευρό της, ενώ το φόρεμά της ανοίγει στο στήθος.</p>
407.	<p>Les yeux et le front, nus, de la mesquine il mouilla de larmes d'amour, de plus</p>	<p>Τα μάτια και το μέτωπο της έρμης ποτίζει με δάκρυα αγάπης.</p>

	d'une.	
408.	Comme à la pluie en argent matutine se rembellit la pâissante rose,	Σαν στη βροχή την αργυρή του πρωινού ξαναμορφαίνει το ωχρό τριαντάφυλλο,
409.	elle, revenue, élève sa face que baignent des pleurs, or non plus les siens.	κι εκείνη το κεφάλι ανασηκώνει, με δάκρυα που 'σμιξαν με τα δικά του δάκρυα.
410.	Trois fois elle ouvrit les yeux, et trois fois au cher objet les ferma.	Τα μάτια ανοίγει τρεις φορές και τρεις φορές τα κλείνει, το πρόσωπο τ' αγαπημένο
411.	Ne plus voir ...	να μη βλέπει...
412.	De main languissante le fort bras de l'homme, son soutien, pourtant, sombre,	Με χέρι αδύναμο πάει να απομακρύνει το στιβαρό μπράτσο που τη στηρίζει
413.	elle repousse, plus d'une fois, sans jamais qu'il s'écarte.	και μια και δυο και τρεις φορές, δίχως να την αφήνει εκείνος, μα σε λαβή
414.	De noeuds plus. étroits il serre. Il relie.	σφιχτή την έχει πιάσει.
415.	Enfin récoltée en ce cher lasso (si cher, autrefois, hormis qu'elle feigne)	Τώρα παγιδευμένη στη θηλειά την τρυφερή, που άλλοτε λάτρευε μα τώρα αποφεύγει,
416.	elle se mit à répandre des fleuves sans jamais, vers l'homme, diriger ses yeux :	χύνει ποτάμι δάκρυα ξανά, χωρίς ποτέ να στρέφει το βλέμμα της στον άντρα.
417.	Dialogue avec Leuco / La Chimère/ Fragments, Cesare Pavese	.
418.	Il est vieux et déguenillé Hyppolochos,	Γέρος και κουρελής είναι ο Ιππόλοχος,
419.	Il ne se lave pas.	αρνείται να πλυθεί,
420.	Il parcourt la campagne en parlant à ses morts.	τρέχει στις εξοχές μιλώντας στους νεκρούς του.
421.	En me voyant il a dit :	Λέει βλέποντάς με:
422.	mon garçon si j'avais ton âge, je me serais déjà jeté à la mer.	Αγόρι μου, τα χρόνια σου αν είχα, θα έπεφτα στη θάλασσα.
423.	tu es un homme juste et plein de pitié.	Δίκαιος είσαι και φιλεύσπλαχνος,
424.	Si tu veux vivre juste et plein de pitié cesse de vivre.	αν αγαπάς το δίκιο και το έλεος, καλύτερα σταμάτησε να ζεις.
425.	Il dit des choses menaçantes et terribles. Il appelle les dieux à se mesurer à lui. Jour et nuit il marche.	Λέει λόγια απειλητικά και τρομερά. Φωνάζει στους θεούς να μετρηθούν μαζί του.
426.	Il accuse l'injustice des dieux qui ont voulu qu'il tue la Chimère.	Μέρα και νύχτα περπατεί κατηγορώντας τους θεούς που θέλησαν να σκοτώσει τη Χίμαιρα.
427.	Depuis ce jour où je me suis rougi du sang du monstre	Από τη μέρα εκείνη που έβαψα τα χέρια μου στο τέρατος το αίμα,
428.	je n'ai plus eu de vie véritable.	η ζωή μου δεν είναι πια ζωή.
429.	J'ai cherché des ennemis, dompté les amazones,	Έψαχνα για εχθρούς, τις Αμαζόνες δάμασα,
430.	fait un massacre des Solymes,	Κατέσφαξα τους Σόλυμους,
431.	j'ai régné sur les Lyciens et j'ai planté un verger.	βασίλεψα στη Λυκία και φύτεψα ένα περιβόλι με δέντρα καρποφόρα.
432.	Mais qu'est ce que tout cela ? où y a t il une autre Chimère ?	Μα τι είναι όλα τούτα; Πού βρίσκεται μια άλλη Χίμαιρα;

433.	où est la force des bras qui l'ont tuée ?	Πού είναι η δύναμη των χεριών που την σκότωσαν;
434.	De la grotte ruisselle maintenant un torrent comme si c'était son sang.	Τώρα αναβλύζει από το σπήλαιο ένας χείμαρρος, σαν το αίμα της
435.	Il se sent devenir une bête et il ne veut mourir.	Νιώθει πως κτήνος γίνεται και δεν θέλει να πεθάνει.
436.	Des oiseaux innombrables.	Πουλιά αναρίθμητα.
437.	Les vagues , Virginia Wolf	
438.	Des vagues blues, des vagues vertes	Κύματα γαλανά, κύματα πράσινα,
439.	et tout le temps le bruit des brisants éclatait	ξεσπούσαν ολοένα με θόρυβο υπόκωφο,
440.	pareils aux grands coups sourds de buches tombant sur le rivage.	σαν κούτσουρα που πέφτουν με πνιχτό γδούπο στην ακτή.
441.	Le soleil montait. Les formes fondaient.	Ο ήλιος σηκωνόταν. Τα σχήματα έχαναν τη μορφή τους,
442.	On eut dit que l'assiette de porcelaine s'écoulait	σαν πορσελάνη που κυλάει απ' τα πιάτα
443.	que le couteau d'acier devenait liquide.	και σαν ασάλι μαχαιριού που λιώνει.
444.	Ce sont des histoires de vieilles histoires sans justice et sans pitié des histoires de Lydie et de Phrygie (...)	Παμπάλαιες ιστορίες δίχως δικαιοσύνη κι έλεος, παλιές ιστορίες της Λυδίας και της Φρυγίας.
445.	La vie est un songe , Pedro Calderón de la Barca	
446.	Hipogrifo violento,	Άλογο φρενιασμένο,
	. Hippogriffe violent,	
447.	que corriste parejas con el viento,	που παραβγαίνεις σε ορμή τον άνεμο,
	. toi qui rivalisais d'ardeur avec le vent,	
448.	¿dónde, rayo sin llama,	αστραπόβροντο δίχως φλόγα,
	. où donc veux-tu, éclair sans flamme,	
449.	pájaro sin matiz,	πουλί χωρίς πλουμίδια
	. oiseau sans nuance,	
450.	pez sin escama,	και ψάρι δίχως λέπια,
	. poisson sans écaille,	
451.	y bruto sin instinto natural,	θηρίο δίχως άγριο φυσικό,
	. et brute sans instinct naturel,	
452.	al confuso laberinto desas desnudas peñas	πού πας, μες στον λαβύρινθο των βράχων των γυμνών,
	. dans le labyrinthe confus de ces rocs dénudés,	
453.	te desbocas,	λυμένο απ' τα γκέμια
	. t'emballer,	
454.	te arrastras y despeñas?	να πέσεις και να γκρεμιστείς;

	· t'élancer et te précipiter?	
455.	Quédate en este monte, · Demeure sur ce mont	Μείνε σε τούτο το βουνό,
456.	donde tengan los brutos su Faetonte; · où les têtes auront ainsi leur Phaéton,	δίχως τ' αμάξι όπου σ' είχα ζέψει,
457.	que yo, · car moi,	γιατί εγώ
458.	sin más camino que el que me dan las leyes del destino, · sans autre route que celle que me tracent les lois du destin,	ακολουθώ μόνο το δρόμο που μου χάραξε η μοίρα.
459.	ciega · aveugle	Τυφλή
460.	y desesperada, · et désespérée,	κι απελπισμένη,
461.	bajaré la cabeza enmarañada deste monte eminente · je descendrai la cime échevelée de ce mont éminent	θα κατεβώ τη δασωμένη την πλαγιά του όρους,
462.	que abrasa al sol el ceño de la frente. · dont le soleil brûle le front sourcilleux.	που ο ήλιος καίει το μέτωπό του το αυλακωμένο.
463.	Mal, Polonia, recibes a un extranjero, · Pologne, tu reçois bien mal un étranger	Άσχημα δέχεσαι τον ξένο, Πολωνία.
464.	pues con sangre escribes su entrada en tus arenas; · puisque c'est dans le sang que tu écris son entrée sur tes sables,	Το διάβα του απ' τα χώματά σου γράφεις με αίμα
465.	y a penas llega, cuando llega apenas. · et qu'à peine arrivé, il ne trouve que peines.	κι ο ερχομός του συνοδεύεται με βάσανα.
466.	Bien mi suerte lo dice; · Mon sort me le dit bien;	Η μοίρα μου ξεκάθαρα το λέει.
467.	mas ¿dónde halló piedad un infelice? · mais où un malheureux trouva-t-il de pitié?	Μα πού να βρει έλεος ο άμοιρος;
468.	puedo determinar, aunque de lejos,	Από μακριά ξεχωρίζω μια σκοτεινή φυλακή

	<p>una prisión oscura</p> <p>. je puis distinguer, quoique de loin pourtant, une prison obscure,</p>	
469.	<p>que es de un vivo cadáver sepultura;</p> <p>. qui d'un vivant cadavre forme la sépulture;</p>	που είναι ο τάφος ζωντανού νεκρού.
470.	<p>y porque más me asombre,</p> <p>. pour que je m'étonne encore davantage,</p>	Και βλέπω, αναπάντεχα,
471.	<p>en el traje de fiera yace un hombre</p> <p>. un homme y est gisant dans un habit de bête,</p>	άντρα ντυμένο σε τομάρια ζώου,
472.	<p>de prisionés cargado,</p> <p>. chargé de fers,</p>	αλυσσοδεμένο,
473.	<p>y sólo de la luz acompañado.</p> <p>. et n'ayant seulement qu'une lumière pour compagne.</p>	μ' ένα λυχνάρι μονάχα για συντροφιά.
474.	<p>Pues huir no podemos,</p> <p>. Puisque nous ne pouvons pas fuir,</p>	Αφού δεν γίνεται να φύγουμε από 'δω,
475.	<p>desde aquí sus desdichas escuchemos; sepamos lo que dice.</p> <p>. écoutons ici ses malheurs. Sachons donc ce qu'il dit.</p>	τα βάσανά του ας ακούσουμε, ας μάθουμε τι λέει.
476.	<p>¡Ay misero de mí, y ay infelice!</p> <p>. Ah ! malheureux de moi, ah ! misérable !</p>	Αχ, ο φτωχός, αχ ο δύστυχος!
477.	<p>Apurar, cielos, pretendo, ya que me tratáis así,</p> <p>. Ciel, je prétends tirer au clair, puisque vous me traitez ainsi,</p>	Ουρανέ, πες μου τι σου 'κανα και με παιδεύεις,
478.	<p>qué delito cometí contra vosotros naciendo;</p> <p>. quel crime j'ai commis contre vous en naissant;</p>	ποιο είναι το κρίμα μου στον κόσμο που γεννήθηκα;
479.	<p>aunque si nací, ya entiendo qué delito he cometido.</p> <p>. et pourtant je comprends que ma seule naissance est un crime assez grand;</p>	Κι όμως καταλαβαίνω πως και μόνο η γέννησή μου είναι έγκλημα μεγάλο.

480.	Bastante causa ha tenido vuestra justicia y rigor; · votre juste rigueur se justifie assez,	Η κρίση σου η σκληρή είναι δίκαιη,
481.	pues el delito mayor del hombre es haber nacido. · car le crime majeur de l'homme est d'être né.	γιατί το πιο βαρύ κρίμα του ανθρώπου είναι το ότι γεννήθηκε.
482.	Sólo quisiera saber, para apurar mis desvelos · Je voudrais seulement savoir pour tirer au clair mes chagrins	Θέλω να μάθω μόνο από σένα για να φωτίσω τους καημούς μου,
483.	-dejando a una parte, cielos, el delito de nacer-, · -en laissant, oh! ciel, de côté le crime d'être né -,	–αφήνοντας στην άκρη, ω ουρανοί, της γέννησής μου το έγκλημα–
484.	qué más os pude ofender, para castigarme más. · en quoi j'ai pu vous offenser encore pour me châtier davantage.	πώς μπόρεσα να σε αδικήσω για να με τιμωρείς τόσο σκληρά.
485.	¿No nacieron los demás? Pues si los demás nacieron, · Les autres ne sont-ils point nés? Et si donc ils sont nés aussi,	Κι άλλοι δεν γεννηθήκανε; Κι αν γεννηθήκανε αυτοί,
486.	¿qué privilegios tuvieron que yo no gocé jamás? · quels privilèges leur sont-ils impartis, dont moi je n'ai jamais joui?	ποιο είναι το δικό τους το προνόμιο που εγώ στερούμαι;
487.	Les metamorphoses, Ovide Livre IX. Vers 37.61	.
488.	Saisit tantôt mon cou, tantôt ma jambe agile,	Με άρπαζε πότε από το λαιμό, πότε από το πόδι μου το σβέλτο,
489.	Ou du moins fait semblant, harcelant et feignant,	ή έκανε ότι με αρπάζει, στριμώχνοντάς με, για να με ξεγελάσει.
490.	Mais mon poids me défend contre ses vains assauts,	Αλλά το βάρος μου με προστάτευε από τις μάταιες επιθέσεις του,
491.	Tel un bloc de rocher qu'assiège à grand fracas Le flot reste debout, protégé par sa masse,	σαν συμπαγής βράχος που μένει ολόρθος στην παλίρροια, προστατευμένος από τον όγκο του.
492.	Nous rompons un instant, puis reprenons la joute,	Χωριστήκαμε για μια στιγμή, και μετά ξαναρχίσαμε την πάλη, αποφασισμένοι
493.	Dressés et résolus à ne pas reculer, Mon pied contre son pied, tout mon buste en avant,	να μην κάνουμε πίσω. Το πόδι μου κόντρα στο πόδι του, το στήθος μου προτεταμένο, τα δάχτυλά μου να πιέζουν τα δάχτυλά του,

494.	Mes doigts pressant ses doigts, mon front poussant son front,	το μέτωπό μου να σπρώχνει το μετωπό του. Έχω δει περήφανους ταύρους να τρέχουν έτσι,
495.	J'ai vu de fiers taureaux ainsi se courir sus Quand le prix du combat est la plus belle épouse Du pré.	παλεύοντας με έπαθλο την πιο όμορφη δαμάλα του λειβαδιού. Παρακολουθώντας τους,
496.	Les contemplant, le troupeau effrayé Ne sait à quel vainqueur écherra se grand règne .	το κοπάδι τρομαγμένο δεν ξέρει ποιος απ' τους δύο θα στεφθεί με τη μεγάλη νίκη.
497.	Trois fois sans résultat, pressé par ma poitrine, L'Alcide essaie de m'écartier. La quatrième,	Τρεις φορές δοκίμασε μάταια ο Ηρακλής να ξεφύγει από την πίεση του στέρνου μου.
498.	Dénouant mon étreinte, il s'arrache à mes bras, Me pousse de la main (il faut dire le vrai),	Την τέταρτη, ξέφυγε απ' των χεριών μου τη λαβή, μ' έσπρωξε (για να λέμε την αλήθεια),
499.	Me tourne, et sur mon dos de tout son poids m'incruste.	με γύρισε ανάποδα και με πλάκωσε στην πλάτη με όλο του το βάρος.
500.	Croyez-moi, sans mentir ni vain souci de gloire, J'ai cru être écrasé par une vraie montagne.	Πιστέψτε με, δεν είναι ψέμα ούτε ματαιοδοξία, ένιωσα να συνθλίβομαι κάτω από ένα βουνό.
501.	Glissant à grand ahan, les bras suants, j'arrive A dégager mon sein des durs nœuds qui l'entravent,	Με δυσκολία, μες στον ιδρώτα, κατάφερα ν' ξεγλιστρίσω από τη φοβερή λαβή στο στήθος.
502.	Je halète, il me serre, et, m'étranglant, m'empêche De reprendre mon souffle,	Ασθμαίνω, αυτός με σφίγγει στο λαιμό εμποδίζοντάς με να πάρω ανάσα και,
503.	enfin, ployant à terre Mon genou, il m'oblige à mordre la poussière.	τελικά, με ρίχνει στα γόνατα και μ' αναγκάζει να φάω χώμα.
504.	La vie est un songe, Pedro Calderón de la Barca	.
505.	Nace el bruto, y con la piel que dibujan manchas bellas, . La bête naît et les dessins des belles taches sur sa peau,	Γεννιέται το αγρίμι με όμορφες στο τομάρι του κηλίδες σαν αστέρια,
506.	apenas signo es de estrellas, gracias al docto pincel, . font à peine d'elle un signe étoilé -grâce au docte pinceau –	ζωγραφισμένες από θεϊκό χρωστήρα,
507.	cuando, atrevido y cruel, la humana necesidad . que, dans l'audace et la fureur, l'humaine nécessité	Και με μανία, απ' την ανάγκη οδηγημένο, χυμάει την πείνα του να μερώσει,

508.	<p>le enseña a tener crueldad, monstruo de su laberinto :</p> <p>. lui enseigne la cruauté, du labyrinthe en fait le monstre,</p>	σαν τέρας στον λαβύρινθο.
509.	<p>¿y yo con mejor instinto tengo menos libertad?</p> <p>. et moi dont l'instinct est meilleur aurais-je moins de liberté?</p>	Κι εγώ, που είναι καλύτερο το φυσικό μου, λιγότερη ελευθερία θα έχω;
510.	<p>Nace el pez, que no respira, aborto de ovas y lamas,</p> <p>. Le poisson naît, qui ne respire, avorton d'ulves et de frai,</p>	Γεννιέται από τ' αυγό το ψάρι, μέσα στα φύκια του βυθού,
511.	<p>y apenas bajel de escamas sobre las ondas se mira,</p> <p>. et à peine, vaisseau d'écailles, sur l'onde se voit-il</p>	και σαν λεπιδωτή βαρκούλα στο κύμα καθρεφτίζεται,
512.	<p>cuando a todas partes gira, midiendo la inmensidad</p> <p>. que le voici de tous côtés, qui mesure l'immensité</p>	κι αναμετράει τη λευτεριά
513.	<p>de tanta capacidad como le da el centro frío :</p> <p>. de toute la capacité que lui offre le centre froid.</p>	που απλόχερα του δόθηκε.
514.	<p>¿y yo con más albedrío tengo menos libertad ?</p> <p>. Et moi, avec mon libre arbitre, aurai-je moins de liberté?</p>	Κι εγώ, με ελεύθερη τη βούλησή μου, λιγότερη ελευθερία θα έχω;
515.	<p>Nace el arroyo, culebra que entre flores se desata</p> <p>. Le ruisseau naît aussi, couleuvre qui se coule entre les fleurs,</p>	Έτσι γεννιέται και το ρυάκι που κυλάει στους ανθισμένους κάμπους,
516.	<p>y apenas, sierpe de plata, entre las flores se quiebra,</p> <p>. et à peine serpent d'argent, entre les fleurs se brise-t-il,</p>	σερνάμενο σαν ασημένιο φίδι,
517.	<p>cuando músico celebra de las flores la piedad que le dan la majestad,</p> <p>. qu'il célèbre par sa musique la tendresse des fleurs qui lui offrent la majesté</p>	υμνώντας με τη μουσική του τα λουλούδια που ομορφαίνουν
518.	<p>el campo abierto a su ida :</p>	τα λιβάδια που ανοίγονται στο διάβα του.

	· des champs qui s'ouvrent sur son passage;	
519.	¿y teniendo yo más vida tengo menos libertad ? · et moi qui jouis de plus de vie, aurai-je moins de liberté?	Κι εγώ, με ζωή πιο σφριγηλή, λιγότερη ελευθερία θα έχω;
520.	En llegando a esta pasión, · Quand j'évoque cette passion,	Το πάθος μου με καίει
521.	un volcán, un Etna hecho, · en volcan, un Etna tout métamorphosé,	σαν ηφαίστειο ακοίμητο,
522.	quisiera sacar del pecho pedazos del corazón. · je voudrais de mon sein arracher des lambeaux de mon cœur;	και λαχταρώ όλα τα φύλλα της καρδιάς από το στήθος μου να ξεριζώσω.
523.	Qué ley, justicia o razón negar a los hombres sabe privilegio tan suave, · dites-moi quelle loi, quelle justice ou quelle raison peuvent aux hommes refuser un si doux privilège,	Πες μου ποιος νόμος, ποιο δίκιο και ποια λογική ορίζει στους ανθρώπους να στερούνται
524.	¿excepción tan principal, une exemption si capitale,	τέτοιο γλυκό προνόμιο
525.	que Dios le ha dado a un cristal, a un pez. a un bruto y a un ave? · que Dieu même octroie au cristal, au poisson, à la bête, à l'oiseau	που χάρισε ο Θεός ο ίδιος στα ρυάκια, στα ψάρια, στα πουλιά, και στα αγρίμια.
526.	Le conte d'hiver , William Shakespeare	.
527.	Il te faudrait ma dure caboche	Θα 'πρεπε να 'χεις το χοντροκέφαλό μου
528.	et ce qui lui pousse dessus	κι ό,τι φυτρώνει πάνω του
529.	Pour m'être tout à fait semblable...	για να'σαι ολόιδιος με μένα...
530.	Qui disent n'importe quoi ?	Ό,τι και να λεν αυτές
531.	Pourtant seraient-elles fausses	είναι ψέμμα.
532.	Comme du crêpe dix fois reteint, comme le vent, comme l'onde,	Σαν το ξαναβαμμένο κρέπι, σαν τον αέρα, σαν το κύμα.
533.	Ce qui est mien ou à lui, il resterait vrai.	Ό,τι είναι δικό μου κι ό,τι είναι δικό του, θα παραμείνει αληθινό.
534.	Allons, regardez-moi de votre œil d'azur !	Έλα, κοίταξέ με με το γαλανό σου μάτι!
535.	Se pourrait-il ?	Γίνεται;
536.	tes visions nous poignent.	Τα οράματά σου είναι μαχαιριές.
537.	Tu rends possible L'inconcevable, tu pénètres nos rêves	Κάνεις δυνατό το αδιανόητο, τρυπώνεις στα όνειρά μας.

538.	Comment, je n'en sais rien.	Δεν ξέρω πώς.
539.	Avec nos illusions, tu t'associes Avec ce qui n'est pas.	Σμίγεις με τις αυταπάτες μας, με το ανύπαρχτο.
540.	Alors pourquoi Ne te jetterais-tu pas sur ce qui existe,	Τότε γιατί να μη σμίξεις και μ' αυτό που υπάρχει;
541.	tu le fais, et sans retenue, je le vois Pour la plus grande fièvre de ma cervelle.	Το κάνεις, το βλέπω, και δίχως συστολή. Δεν το χωράει ο νους μου.
542.	O non, non. Simplement	Όχι, όχι.
543.	C'est l'âme...	Είναι η ψυχή μου μόνο...
544.	et mon poignard	και το μαχαίρι μου,
545.	comme tant d'autres parures...	όπως και τόσα άλλα στολίδια...
546.	N'est-ce donc rien, que se parler bas ?	Δεν είναι τίποτα λοιπόν τα κρυφομιλήματά τους;
547.	Et se presser Joue contre joue ? Et nez contre nez?!	Να σμίγουν μάγουλο με μάγουλο, μύτη με μύτη;
548.	Rire et dans un soupir S'empêcher de le faire,	Να πνίγουνε το γέλιο σ' ένα στεναγμό
549.	signe bien clair qui s'effondre ?	Σημάδι καθαρότατο της απιστίας;
550.	Et le pied chevauchant le pied, Les apartés, les yeux	Το πόδι να καβαλάει το πόδι, ξεμοναχιάσματα,
551.	Et tous les yeux qu'on voudrait couverts sauf les siens,	Όλα τα μάτια σφαλισμένα εκτός απ' τα δικά τους.
552.	Ce n'est rien ?	Δεν είναι τίποτα ;
553.	Alors le monde n'est rien, et tout ce qui est au monde,	Τότε ο κόσμος είναι τίποτα κι ό,τι στον κόσμο υπάρχει.
554.	Le ciel n'est rien,	Ο ουρανός είναι τίποτα,
555.	qui nous couvre, rien	τίποτα το στερέωμα,
556.	Et rien, et ces riens ne sont rien	τίποτα, κι αυτά τα τίποτα δεν είναι τίποτα,
557.	- Si ce n'est rien ce que je te dis là !	αν είναι τίποτα όσα σου λέω !
558.	Hamlet , William Shakespeare Acte II/Scène 2	.
559.	L'affreux Pyrrhus, dont le sable des armes	Ο τρομερός ο Πύρρος, με μαύρη πανοπλία
560.	Et le dessein ressemblaient à la nuit	κι όψη σαν τη νύχτα ζοφερή
561.	Quand il veillait dans le cheval funeste Couvre à présent son corps hideux et noir	σαν ξαγρυπνούσε στην κοιλιά του ολέθριου αλόγου, τώρα σκεπάζει το άραχλο κορμί του
562.	D'un blason plus horrible,	με ακόμα πιο φριχτά σημάδια,
563.	il est de gueules,	βαμμένος
564.	De pied en cap, souillé atrocement Du sang des mères, pères, filles, fils,	απ' τα νύχια ως την κορφή μ' αίμα από πατέρες, μάνες, γιους και θυγατέρες,
565.	Pétris, recuit par les flammes des rues Dont la clarté maudite, tyrannique	πηγμένο στη σκόνη των πυρπολημένων δρόμων που ρίχνουν φως καταραμένο
566.	Illuminaient le meurtre de leur roi.	και τυραννικό στου βασιλιά τον φόνο.
567.	Brûlé de feu, de rage, enduit de sang Coagulé,	Τρελός από φωτιά και λύσσα, πασαλειμμένος μ' αίματα πηχτά,
568.	le regard d'escarboucle,	με μάτια κάρβουνα αναμμένα,
569.	Pyrrhus s'est infernalement lancé A la poursuite du vieillard Priam.	ο Πύρρος χύμηξε με λύσσα να βρει τον γέρο Πρίαμο.

570.	[-] Mais continuez vous-même... Bientôt le trouve-t-il, frappant Trop faiblement les grecs :	Όμως συνέχισε εσύ... Τον βρίσκει να χτυπάει τους Έλληνες
571.	son antique glaive Est rebelle à son bras, il tombe, inerte,	με το παλαιικό σπαθί να μένει εκεί που πέφτει, απείθαρχο
572.	Et renâcle à ses vœux ; lutte inégale ;	στ' ασθενικό του χέρι. Άνιση μάχη.
573.	Pyrrhus, cherchant Priam, frappe trop large Dans sa fureur ;	Ο Πύρρος ρίχνεται στον Πρίαμο, μα ξαστοχεί απ' την πολλή μανία.
574.	pourtant, le simple souffle, L'élan trop fort de ce glaive	Όμως φτάνει το σφύριγμα κι η ακατανίκητη ορμή της σπάθας
575.	renverse Le vieux père effondré –	για να γκρεμίσουν καταγής τον γέροντα.
576.	et l'insensible Ilion, qui semble-t-il, ressent ce choc,	Και τότε η Τροία, λες κι ένωσε το χτύπημα,
577.	S'écroule à terre avec ses tours en flammes	σωριάζεται άψυχη μ' όλους τους πύργους της στις φλόγες.
578.	Et cet affreux fracas tient prisonnière L'oreille de Pyrrhus.	Κι ο τρομερός ορυμαγδός αιχμαλωτίζει το αυτί του Πύρρου.
579.	Voyez ! son glaive Qui s 'abattait sur la tête lactée	Και να! Η σπάθα του, που ορμητικά κατέβαινε στο ασπρομάλλικο κεφάλι
580.	Du vieux Priam semble figé en l'air,	του γέρο Πρίαμου, μένει μετέωρη στον αέρα.
581.	Et lui, Pyrrhus est comme un monstre peint, Il est neutre à son acte, à son désir,	Κι ο Πύρρος, όμοιος με τέρας ζωγραφιστό, στέκει άπραγος,
582.	Il ne fait rien : 01.28.56	αμέτοχος στη θέλησή του.
583.	Les Troyennes / Théâtre complet I- Euripide	.
584.	Je ne chanterai pas la hache Qui viendra sur ma nuque et sur celle des autres,	Δεν θα υμνήσω το πελέκι που θα πέσει στον λαιμό μου και στον τράχηλο των άλλων.
585.	Je suis possédée, c'est vrai ; pourtant	Μέσα μου μιλάει στ' αλήθεια η μαντεία, όμως
586.	Eux ont perdu des millions d'hommes	αυτοί μύριους έχασαν
587.	Quand ils furent arrivés sur les bords du Scamandre,	σαν έφθασαν στου Σκάμανδρου τις όχθες,
588.	Ils mouraient, eux que l'on n'avait pas privé des bornes de leur terre, Ceux qu'Arès emportait,	πέθαιναν, όχι για να υπερασπιστούν τη γη τους, αυτοί που έπαιρνε ο Άρης,
589.	Sans être enveloppés par les bras d'un dernier vêtement, gisent là 010.29.44	και δίχως σάβανο κείτονται εδώ.
590.	Tiergarten, Vassili Grossman	.
591.	Les habitants du zoo de Berlin écoutaient, dans l'angoisse,	Οι κάτοικοι του ζωολογικού κήπου του Βερολίνου άκουγαν με αγωνία
592.	le grondement à peine perceptible des canons.	τον μακρινό αχό των κανονιών.
593.	Habituées aux sifflements et au fracas des bombes la	Συνηθισμένα στα σφυρίγματα και τον ορυμαγδό του νυχτερινού βομβαρδισμού,

	nuit,	
594.	aux détonations en cascade de l'artillerie lourde,	στις καταιγιστικές εκρήξεις απ' το βαρύ πυροβολικό,
595.	les oreilles sensibles des ours, des éléphants,	τα ασκημένα αυτιά των αρκούδων, των ελεφάντων,
596.	du gorille, du babouin	του γορίλλα, του μπαμπούνου,
597.	perçurent immédiatement un son nouveau, différent :	διέκριναν αμέσως ένα ήχο καινούργιο, διαφορετικό:
598.	celui des pilonnages nocturnes qui leur parvenait assourdi,	τον ήχο απ' τα νυχτερινά σφυροκοπήματα που έφτανε στ' αυτιά τους εκκωφαντικός,
599.	les combats ne s'étant pas encore rapprochés des voies ferroviaires	καθώς οι μάχες δεν είχαν ακόμα πλησιάσει στις σιδηροδρομικές γραμμές
600.	et des autoroutes autour du grand Berlin. L'intrusion de ce bruit troublait les animaux.	και στους αυτοκινητόδρομους γύρω από το Βερολίνο. Αυτοί οι διαπεραστικοί θόρυβοι τάραζαν τα ζώα.
601.	De plus en plus souvent, on entendait des chars longer le mur du zoo dans un crissement.	Όλο και πιο συχνά ακούγονταν τα τεθωρακισμένα που έκαναν τον τοίχο του ζωολογικού κήπου να τρίζει.
602.	Cela ne ressemblait ni au chuintement habituel des pneus,	Αυτό δεν έμοιζε ούτε με τον συνηθισμένο συριγμό από τα λάστιχα των αυτοκινήτων,
603.	ni au tintement du tramway,	ούτε με το κουδούνισμα του τραμ,
604.	ni au grincement du métro aérien au-dessus des immeubles.	ούτε με τον τριγμό του εναέριου μετρό πάνω απ' τα κτίρια.
605.	Ces êtres porteurs de sons inconnus se déplaçaient presque toujours en troupeau	Τα όντα που έβγαζαν τους άγνωστους αυτούς ήχους μετακινούνταν σχεδόν πάντα σε κοπάδια
606.	et répandaient une odeur grasse d'huile brûlée,	κι ανέδιδαν μια βαριά οσμή καμμένου λαδιού,
607.	différente de celle, familière, des créatures à essence.	διαφορετική από αυτή των βενζινοκίνητων όντων.
608.	Chaque jour, la gamme des bruits se faisait plus riche.	Κάθε μέρα, η γκάμα των ήχων γινόταν ολοένα και πιο πλούσια.
609.	La rumeur de la ville, ce fond sonore naturel qui,	Η βουή της πόλης, αυτό το φυσικό ηχητικό φόντο που, για τους κατοίκους των κλουβιών,
610.	pour les habitants des cages, avait remplacé les chuchotis de l'herbe rèche des steppes,	είχε αντικαταστήσει τους ψίθυρους της τραχιάς βλάστησης της στέπας, το μουρμουρητό
611.	le murmure de la pluie sur le feuillage charnu de la forêt équatoriale	της βροχής στα παχιά φυλλώματα του ισημερινού δάσους
612.	ou le crépitement de la banquise frôlant le rivage,	ή το τρίξιμο του πάγου που έλιωνε στις όχθες, αυτή η βουή της πόλης,
613.	cette rumeur de la ville, plus feutrée la nuit, plus intense le jour,	υπόκωφη τη νύχτα, πιο έντονη τη μέρα,
614.	avait changé;	είχε αλλάξει,

615.	elle s'était dissociée des révolutions de la Terre et de la Lune.	είχε αποσυνδεθεί από την περιστροφή της Γης και της Σελήνης.
616.	À présent, la nuit, à l'heure où le calme s'empare de la ville,	Τώρα τη νύχτα, την ώρα που η πόλη ησυχάζει,
617.	l'air était empli de bruits terrestres :	η ατμόσφαιρα ήταν γεμάτη από γήινους θορύβους:
618.	voix humaines, claquements de talons, vrombissements de moteurs.	ανθρώπινες φωνές, κροτάλισμα τακουινιών, βρυχηθμοί κινητήρων.
619.	En revanche, les bruits en provenance du ciel,	Από την άλλη, οι θόρυβοι που έρχονταν από τον ουρανό,
620.	sifflements, détonations ou bourdonnement monotone	σφυρίγματα, εκρήξεις, μονότονοι βόμβοι,
621.	associés à la fraîcheur nocturne, aux étoiles, à la lune,	που συνόδευαν τη νυχτερινή ψύχρα, τ' αστέρια, το φεγγάρι,
622.	se prolongeaient désormais après le lever du soleil	παρατείνονταν στο εξής και μετά το ξημέρωμα,
623.	presque avec la même intensité, jusqu'au coucher.	με την ίδια σχεδόν ένταση, μέχρι το ηλιοβασίλεμα.
624.	Il y avait dans l'air trouble une odeur alarmante, angoissante	Στον αέρα πλανιόταν μια μυρωδιά ανησυχητική γι' αυτά τα πλάσματα
625.	pour tous ceux qui avaient dans leur sang l'ancestrale frayeur des incendies de steppe et de forêt,	που είχαν στο αίμα τους τον προγονικό φόβο της φωτιάς στη στέπα και στο δάσος,
626.	la hantise de la poussière brune qui s'élève au-dessus de la toundra en août.	την αποστροφή για την φαιά σκόνη που υψώνεται πάνω από την τούνδρα τον Αύγουστο.
627.	Des cendres noires craquantes se déposaient lentement au sol :	Μαύρα αποκαΐδια κατακάθονταν αργά στο χώμα.
628.	les archives ministérielles brûlaient.	Τα αρχεία των υπουργείων καίγονταν.
629.	Les animaux les reniflaient timidement, éternuant et soufflant.	Τα ζώα τα μύριζαν δειλά, φτερνίζονταν και ξεφυσούσαν.
630.	Les gens, qui d'habitude déambulaient dans les allées du matin au soir	Ο κόσμος, που συνήθως περιδιάβαινε στις αλέες από το πρωί ως το βράδυ,
631.	avaient soudain disparu. C'était nouveau aussi.	εξαφανίσθηκε ξαφνικά. Κι αυτό ήταν καινούργιο.
632.	Tout n'était plus que fer et béton, destin impénétrable et majestueux.	Τα πάντα ήταν πλέον σίδηρο και τσιμέντο, πετρωμένο ανεξιχνίαστο και μεγαλειώδες.
633.	En une journée, trois personnes seulement s'étaient arrêtées devant les cages :	Μέσα σε μια μέρα, μόνο τρία άτομα στάθηκαν μπροστά στα κλουβιά:
634.	une vieille femme, un petit garçon, un soldat.	μια γριά, ένα αγοράκι, ένας φαντάρος.
635.	Simple et observateurs comme des	Απλοί παρατηρητές, σαν παιδιά,

	enfants,	
636.	les animaux les avaient remarqués et avaient gardé leur image en mémoire.	τα ζώα τους πρόσεξαν και κράτησαν την εικόνα τους στη μνήμη.
637.	Les yeux de la vieille femme étaient pleins de souffrance.	Τα μάτια της γριάς ήταν γεμάτα πόνο.
638.	Tournés vers les habitants des cages, ils imploraient leur compassion.	Στραμμένα στους κατοίκους των κλουβιών, ζητούσαν τη συμπόνια τους.
639.	Dans le regard du soldat se nichait une peur de la mort non dissimulée.	Στο βλέμμα του φαντάρου φώλιαζε απροκάλυπτα ο φόβος του θανάτου.
640.	Il enviait ces animaux qui avaient la vie sauve sans avoir à lutter pour l'existence.	Ζήλευε αυτά τα ζώα που ήταν ασφαλή, χωρίς να χρειάζεται να παλέψουν για το βίος τους.
641.	Les yeux bleus pâles du gamin, rivés sur les ours et le gorille,	Τα ανοιχτά γαλανά του πιτσιρικού, προσηλωμένα στις αρκούδες και τον γορίλλα,
642.	n'étaient qu'amour et admiration;	ήταν γεμάτα αγάπη και θαυμασμό.
643.	on sentait qu'il rêvait de quitter la ville, de s'en aller dans la forêt.	Ήταν σαν ναάτια ονειρεύεται πως φεύγει απ' την πόλη για να πάει στο δάσος.
644.	Le malheur, la terreur, l'amour perçus dans le regard de la vieille, du soldat et de l'enfant	Ο πόνος, ο τρόμος, η αγάπη στα μάτια της γριάς, του φαντάρου, του παιδιού
645.	se communiquaient aux animaux. Il leur était désormais impossible de les oublier.	γίνονταν αντιληπτά από τα ζώα. Ήταν αδύνατο να τα ξεχάσουν στο εξής.
646.	Puis il y eut deux autres visiteurs.	Ύστερα ήρθαν δύο άλλοι επισκέπτες.
647.	Un blessé en tenue d'hôpital aux revers orange, un gros bandage autour de la tête	Ένας τραυματίας με στολή νοσοκομείου, μ' έναν παχύ επίδεσμο στο κεφάλι
648.	d'où dépassaient des touffes d'ouate, le bras dans un plâtre imposant soutenu par une attelle,	απ' όπου έβγαιναν τούφες μπαμπάκι, με το χέρι σε χοντρό γύψο και νάρθηκα,
649.	et une frêle jeune fille avec un bonnet amidonné marqué d'une croix rouge.	και μια λεπτεπίλεπτη κοπέλα με κολλαριστό σκουφί μ' έναν κόκκινο σταυρό.
650.	Assis sur un banc, ils tournaient le dos aux animaux.	Καθισμένοι σ' ένα παγκάκι, είχαν στραμμένη την πλάτη στα ζώα,
651.	Les habitants du zoo ne découvrirent jamais leurs yeux ni leurs visages.	Οι κάτοικοι του ζωολογικού κήπου δεν ανακάλυψαν ποτέ τα μάτια και τις φάτσες τους.
652.	Ils restèrent penchés l'un vers l'autre,	Κάθονταν γερμένος ο ένας στον ώμο του άλλου,
653.	le jeune paysan miné par la guerre et la jeune fille.	ο νεαρός χωριάτης, θύμα του πολέμου, και η κοπέλα.
654.	Les gardiens, ces êtres qui jouissaient d'un pouvoir immense,	Οι φύλακες, αυτά τα πλάσματα με την τεράστια εξουσία,
655.	tout en ressemblant physiquement à des hommes, avaient changé, eux aussi.	αν κι έμοιαζαν στο παρουσιαστικό τους με ανθρώπους, είχαν αλλάξει κι αυτοί.

656.	Des années durant, ils avaient partagé avec les animaux leur butin,	Με τα χρόνια, μοιράζονταν με τα ζώα τη λεία τους,
657.	résultat d'une chasse de nuit invariablement réussie.	προϊόν του νυχτερινού κυνηγιού που ήταν μονίμως πετυχημένο.
658.	Ces derniers jours, la chasse ne rapportait plus. 01.38.04	Τις τελευταίες μέρες το κυνήγι δεν απέδιδε πια.
659.	Parfois, ils rentraient carrément bredouille.	Κάποιες φορές γύρναγαν με άδεια κυριολεκτικά χέρια.
660.	Peut-être que le gibier s'était enfui, effrayé par le bruit, les incendies.	Ίσως τα θηράματα είχαν εξαφανιστεί, τρομαγμένα από τον θόρυβο και τις πυρκαγιές.
661.	Peut-être que les gardiens n'en avaient plus assez pour eux-mêmes et qu'ils s'apprêtaient à changer de terrain,	Ίσως να μην έφταναν και για τους ίδιους τους φύλακες που ετοιμάζονταν να αλλάξουν τόπο
662.	à suivre les herbivores vers leurs nouveaux pâturages.	κυνηγιού και ν' ακολουθήσουν τα φυτοφάγα ζώα στις καινούργιες τους βοσκές.
663.	Affamés, les tigres et les lions se jetaient sur les moineaux qui entraient par hasard dans leur cage ou pourchassaient des souris.	Από την πείνα, οι τίγρεις και τα λιοντάρια ρίχνονταν στα σπουργίτια και τα ποντίκια
664.	Mais les moineaux et les souris ne les craignaient pas,	που έμπαιναν δίχως φόβο στα κλουβιά τους μια που ήξεραν
665.	sachant que ces créatures indolentes et inoffensives ne ressemblaient qu'en apparence aux chats de ville.	πως αυτά τα ράθυμα και άκακα πλάσματα έμοιαζαν με σπιτικές γάτες.
666.	The Seafarer, Ezra Pound	.
667.	May I for my own self song's truth reckon, Journey's jargon, how I in harsh days	Τραγούδι αληθινό για με θέλω να τραγουδήσω, ανιστορώντας τα ταξίδια μου, πώς άντεξα
668.	Hardship endured oft.	μέρες σκληρές και δύσκολους καιρούς.
669.	Bitter breast-cares have I abided, Known on my keel many a care's hold,	Με πίκρες και καημούς ποτίστηκε η καρδιά μου στο καράβι
670.	And dire sea-surge,	και τρικυμίες φριχτές,
671.	and there I oft spent Narrow nightwatch nigh the ship's head	Κι ο νυχτοφύλακας ανήσυχος στην πλώρη να με φέρνει
672.	While she tossed close to cliffs	όταν το πλοίο ζύγωνε στα βράχια.
673.	Choix de poèmes, réunis par l'auteur Paul Celan 01.39.38	.
674.	Schwarze Milch der Frühe wir trinken sie abends wir trinken sie mittags und morgens . Lait noir de l'aube nous le buvons le soir le buvons à midi et le matin	Μαύρο γάλα της αυγής σε πίνουμε το βράδυ σε πίνουμε το μεσημέρι και το πρωί
675.	wir trinken sie nachts wir trinken und trinken	σε πίνουμε τη νύχτα πίνουμε και πίνουμε

	<p>· nous le buvons la nuit nous buvons et buvons</p>	
676.	<p>wir schaufeln ein Grab in den Lüften da liegt man nicht eng</p> <p>· nous creusons' dans le ciel une tombe où l'on n'est pas serré</p>	σκάβουμε έναν τάφο στον ουρανό να μην είμαστε στενόχωρα.
677.	<p>Ein Mann wohnt im Haus der spielt mit den Schlangen der schreibt</p> <p>· Un homme habite la maison il joue avec les serpents il écrit</p>	Ένας άντρας κατοικεί στο σπίτι παίζει με τα φίδια γράφει
678.	<p>der schreibt wenn es dunkelt nach Deutschland dein goldenes Haar Margarete</p> <p>· il écrit quand il va faire noir en Allemagne Margarete tes cheveux d'or</p>	γράφει όταν νυχτώνει στη Γερμανία Μαργαρίτα τα χρυσά σου μαλλιά
679.	<p>er schreibt es und tritt vor das Haus und es blitzen die Sterne er pfeift seine Rüden herbei</p> <p>· écrit ces mots s'avance sur le seuil et les étoiles tressaillent il siffle ses grands chiens</p>	γράφει αυτές τις λέξεις βγαίνει στο κατώφλι τ' άστρα τρεμοπαίζουν σφυρίζει στα σκυλιά
680.	<p>er pfeift seine Juden hervor läßt schaufeln ein Grab in der Erde</p> <p>· il siffle il fait sortir ses juifs et creuser dans la terre une tombe</p>	σφυρίζει στους Εβραίους του να βγούν να σκάψουν στο χώμα έναν τάφο
681.	<p>er befiehlt uns spielt auf nun zum Tanz</p> <p>· il nous commande allons jouez pour qu'on danse</p>	μας διατάζει παίξτε για ν' αρχίσει ο χορός
682.	<p>Schwarze Milch der Frühe wir trinken dich nachts wir trinken dich morgens</p> <p>· Lait noir de l'aube nous te buvons la nuit te buvons le matin puis à midi</p>	Μαύρο γάλα της αυγής σε πίνουμε το βράδυ σε πίνουμε το πρωί και το μεσημέρι
683.	<p>und mittags wir trinken dich abends wir trinken und trinken</p> <p>· nous te buvons le soir nous buvons et buvons</p>	σε πίνουμε τη νύχτα πίνουμε και πίνουμε
684.	<p>Ein Mann wohnt im Haus der spielt mit</p>	Ένας άντρας κατοικεί στο σπίτι

	<p>den Schlangen der schreibt</p> <p>· Un homme habite la maison il joue avec les serpents il écrit</p>	<p>παίζει με τα φίδια γράφει</p>
685.	<p>der schreibt wenn es dunkelt nach Deutschland dein goldenes Haar Margarete</p> <p>· il écrit quand il va faire noir en Allemagne Margarete tes cheveux d'or</p>	<p>γράφει όταν νυχτώνει στη Γερμανία Μαργαρίτα τα χρυσά σου μαλλιά</p>
686.	<p>Dein aschenes Haar Sulamith wir schaufeln ein Grab in den Lüften da liegt man nicht eng</p> <p>· Tes cheveux cendres Sulamith nous creusons dans le ciel Une tombe où l'on est pas serré</p>	<p>Τα σταχτιά σου μαλλιά Σουλαμίτιδα σκάβουμε έναν τάφο στον ουρανό να μην είμαστε στενόχωρα.</p>
687.		
688.		
689.		
690.		